

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 216.

Wtorek, 20 Września, (2 Października).

1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świątach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Poczтовых w Królestwie i Cesarstwie: Rocznie rs. 9 kop. 20. — Półrocznie rs. 4 kop. 60. — Kwartalnie rs. 2 kop. 30. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Postanowienia komitetu urządzającego. — Komisja likwidac. — Awanse.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Kronika kościelna. — Kronika brukowa. — Strachopud. — Uroczysty wjazd do Petersburga Jej Kr. Wys. Księżniczki Dagmary. — Zwiedzenie eskadry. — Rezejm i układy pokojowe. — Austria. Traktat handlowy. — Kwestja węgierska. — Program Deaka. — Hr. Gołuchowski. — Król saski; zmiany; rozruchy w Pradze. — Jen. Rzikowski. — Meksyk. Położenie kraju. — Organizacja armji. — Niemcy. Związek celny. — Niemcy połudn. i Saksonja. — Kwestja szlezwicko-holsztyńska. — Prusy. Nowy tytuł; barwy. — Turcja. Prawo o cudzoziemcach. — Włochy. Finansowe położenie. — Powstańcy. — Garibaldi; ochotnicy. — Korespondencje ze Lwowa i Paryża.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa

19 Września (1 Października)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSJI,

KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

&, &, &

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu objawionego przez odezwę Głównego Naczelnika Własnej Jego Cesarskiej Mości Kancelarii do spraw Królestwa Polskiego, z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. N-ro 10122, co do porządku urzędzenia opieki, tudzież co do środków zabezpieczenia spadku po mieszkańcach wiejskich, Komitet Urządzający w rozwinieciu odpowiednich artykułów Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urzędzenia gmin wiejskich, postanowił i stanowi:

1. Urządzenie opieki i przedsięwzięcie środków do zabezpieczenia spadku po wszystkich bez wyjątku włościanach, których majątek składa się z gruntów podchodzących pod przepisy Najwyższych Ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., bez względu na przestrzeń nieruchomości i wartość ruchomego majątku, odnieść do atrybucji Wójtów Gmin.

2. Urządzenie opieki i przedsięwzięcie środków do zabezpieczenia spadku po wszystkich innych mieszkańcach gminy, bez względu na ich stan, poruczyć Wójtom Gmin jedynie w takich przypadkach:

a) jeżeli przestrzeń nieruchomości nie będzie przenosiła jednej włóki i jeżeli na niej nie ma innych budowli nad te, jakie są niezbędne w zwykłym gospodarstwie;

b) jeżeli wartość ruchomości nie dochodzi rub. sr. 1,500;

c) jeżeli majątek składa się zarazem z nieruchomości i ruchomej własności, a wielkość i szacunek każdego z tych oddzielnie wziętych majątków, normy wyżej przepisanej nie przenosi, t. j. jeżeli majątek nieruchomy zawiera przestrzeń nie większą od jednej włóki, kiedy przytem nie ma na niem budowli innych nad te jakie są niezbędne w zwykłym gospodarstwie, i jeżeli wartość majątku ruchomego rsr. 1,500 nie dochodzi.

3. Jeżeli majątek włościański składa się z gruntów podchodzących pod przepisy Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., a nadto i z gruntów niezależnie od tego Ukazu nabytych i pod przepisy onego niepodchodzących, i jeżeli ten ostatni majątek przenosi tę normę do której się władza Wójta Gminy ogranicza, w takim razie urządzenie opieki i przedsięwzięcie środków do zabezpieczenia spadku,

porucza się Sądowi Pokoju, na zasadzie obowiązującego ogólnego prawa cywilnego.

4. Sprzedaż nieruchomości majątku małoletnich, którzy w sprawach dotyczących opieki, władzy Wójta Gminy podlegają, dokonywa się za uchwałą rady familijnej i za potwierdzeniem przez Sąd Gminny.

5. Skargi przeciwko niewłaściwym przedstępny rozporządzeniom Wójtów Gmin dotyczącym urzędzenia opieki, i przedsięwzięcia środków do zabezpieczenia spadku, jak również skargi przeciwko niewłaściwym uchwałom rad familijnych, wnoszone być mogą do Komisarzy w pierwszej, a do Komisji w drugiej instancji.

6. Za ważne wykroczenia i przestępstwa kryminalne w sprawach dotyczących opieki i zabezpieczenia całości spadków, Wójci Gmin, mają być oddawani pod Sąd przez Gubernatorów Cywilnych, na przedstawienie Komisarzy i Komisji.

7. Komisji Rządowej Sprawiedliwości porucza się przygotowanie krótkiej instrukcji dla Wójtów Gmin, wskazującej ich obowiązki pod względem urzędzenia opieki i zabezpieczenia spadku, a następnie przedstawienie tej instrukcji do zatwierdzenia Komitetu Urządzającego.

8. Wykonanie niniejszego postanowienia, które zamieszczone być ma w Dzienniku Praw, wkłada się na Dyrektorów Głównych: Sprawiedliwości, tudzież Spraw Wewnętrznych i Duchownych, jako też na miejscowe Komisje Spraw Włościańskich.

Działo się w Warszawie na 145 posiedzeniu dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA II,

CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSJI,

KRÓLA POLSKIEGO,

WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,

etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyższego Rozkazu zapadłego w dniu 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 r., a objawionego przez odezwę Głównego Naczelnika Własnej Jego Cesarskiej Mości Kancelarii do spraw Królestwa Polskiego z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. N. 10,522, w przedmiocie zreorganizowania średnich zakładów naukowych w Królestwie Polskiem, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

I. W celu zreorganizowania średnich zakładów naukowych w Królestwie Polskiem, na zasadzie Ustaw Najwyższej w dniu 5 (17) Stycznia 1866 r. zatwierdzonych, przedsięwziąć środki następujące:

1. Zreorganizować na siedmioklasowe Gimnazja klasyczne:

a) Drugą Szkołę Powiatową w Warszawie, która korzystając w części z etatu Gimnazjum w Szechrzeszynie, istnieje obecnie pod nazwą 4-go Gimnazjum w Warszawie, z wyłączeniem etatu Gimnazjum Szechrzeszyńskiego, którego otwarcie nie jest zamierzonym, z etatu Wydziału Oświecenia Publicznego;

b) Szkołę Powiatową w Marjampolu, przyczem wykład wszystkich przedmiotów w Gimnazjum Marjampolskiem, dokonywać w języku ruskim, tudzież zaprowadzić w niem dla życzących naukę języka litewskiego.

2. Dwie specjalne Szkoły Powiatowe: jedną w Warszawie, a drugą w Włocławku zreorganizować na 7-io klasowe Gimnazja realne.

3. Otwarte w roku zeszłym ruskie pięcio-klasowe progimnazjum w Białej zreorganizować na ruskie siedmio-klasowe Gimnazjum klasyczne, a oprócz tego uorganizować w mieście Białej ruskie kursa pedagogiczne dla ludności grecko-unickiej, na wzór takichże kursów w mieście Cholmie.

4. Najwyżej zatwierdzoną w dniu 5 (17) Stycznia 1866 r. Ustawę i etaty Gimnazjów i Progimnazjów męzkich dla ludności greko-unickiej, zastosować do Gimnazjum w Siedlcach, z reorganizacją takowego na ruskie Gimnazjum klasyczne, a oraz urządzić w

mieście Siedlcach czteroklasowe ruskie progimnazjum żeńskie, tak aby ono mogło być w razie potrzeby zamienionem na ruskie sześćo-klasowe Gimnazjum żeńskie.

5. Urządzić ruskie Progimnazjum klasyczne męzkie w mieście Zamościu.

6. Szkołę Powiatową w Hrubieszowie zreorganizować na ruskie Progimnazjum klasyczne.

7. Zaprowadzić wykład w języku ruskim wszystkich przedmiotów naukowych w Gimnazjach męzkim i żeńskim w mieście Suwałkach istniejących, z tem aby w nich wykładany był także dla życzących i język litewski.

8. Uorganizować w Królestwie Polskiem, obok Gimnazjów i Progimnazjów przeznaczonych głównie dla oddzielnych narodowości: polskiej, ruskiej, litewskiej i niemieckiej, Gimnazja i Progimnazja mieszane, w którychby wykłady zastosowane były i do potrzeb ludności żydowskiej, z przeznaczeniem do tych zakładów osobnego nauczyciela do nauki religji Mojżeszowej. Wykłady w nich odbywać się mają w języku ruskim. Obecnie zamienić na takie Gimnazja mieszane, Gimnazja męzkie i żeńskie w mieście Lublinie istniejące, oraz Gimnazjum męzkie w Łomży; a na mieszane Progimnazja: Szkołę Powiatową na przedmieściu miasta Warszawy, Pradze, tudzież jedną ze szkół powiatowych istniejących w Warszawie i tameczne 4-ro-klasowe Progimnazjum żeńskie.

9. Szkoły Powiatowe: jedną w Warszawie i Wieluniu zreorganizować na Progimnazja klasyczne, zaś jedną w Warszawie i w Koninie na Progimnazja realne.

10) Pozostawić Dyrektorowi Głównemu Oświecenia Publicznego wprowadzenie w wykonanie reorganizacji średnich zakładów naukowych, na zasadach wyżej wyłożonych, stopniowo, w miarę tego, jak to okaże się możebnem podług osobistego składu nauczycieli.

II. Pozostawić Zwierzchności Naukowej w Królestwie, przekształcenie pozostałych Szkół Powiatowych, na zasadzie Najwyższego Rozkazu z dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. w części na kursa pedagogiczne, a w części na Gimnazja i Progimnazja mieszane, obok natychmiastowego zastósowania w utrzymujących się Szkołach Powiatowych biegu i kierunku edukacji do zasad wskazanych przez Najwyższe Ukazy z dnia 30 Sierpnia 1864 r. i Ustawy o średnich Zakładach Naukowych w Królestwie, Najwyższej w dniu 5 (17) Stycznia 1866 r. zatwierdzone.

III. Pozostawić Dyrektorowi Głównemu Oświecenia Publicznego postaranie się w miarę możliwości o zaprowadzenie wykładu w języku ruskim w szkołach początkowych żydowskich, tak już istniejących jako i w przyszłości otworzyć się mających.

IV. Urządzić przy ruskich Uniwersytetach, a przedewszystkiem przy St. Petersburgskim i Moskiewskim, 10 stypendjów dla wychowanców Gimnazjów Suwałskiego i Marjampolskiego, z pomiędzy rodowitych litwinów, ze szczególniejszym postępem oddających się nauce języków ruskiego i litewskiego, i sposobujących się do naukowego lub nauczycielskiego zawodu, z przeznaczeniem dla nich, ze Skarbu Królestwa Polskiego po 360 rsr. rocznie i niezbędnego na podróż funduszu, podług bliższego oznaczenia Zwierzchności Naukowej w Królestwie, pozostawiając wybór tych stypendystów Gimnazjalnej Radzie Pedagogicznej, za potwierdzeniem przez Naczelnika Dyrekcji Naukowej.

V. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być ma, wkłada się na Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.

Działo się w Warszawie na 150-tym posiedzeniu dnia 13 (25) Sierpnia 1866 roku.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenie likwidacyjne w ilości rsr. 1,673,490 kop. 44³/₁₀₀; przyp.

dające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 17 (29) września r. b. Księztwu Łowickiemu, położonemu w Gubernjach Warszawskiej i Płockiej, Powiatach Rawskim, Łowickim, Warszawskim i Płockim, Gminach Skierniewka, Bąków, Hów, Głuchów, Kapin, Łyszkowice, Rębów, Jeziorko, Słupia i Czerniaków, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy.

Awanse. — Przez rozkazy Najwyższe z d. 13 i 14-go września, Ich Cesarskie Wysokoście Wielcy Książęta Aleksy Aleksandrowicz i Mikołaj Konstantynowicz, posunięci zostali na poruczników. (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

d. 19 Września (1 Października)

Rząd włoski może być spokojny o Sycylię, jakkolwiek ma tam być jeszcze 7 do 8 tysięcy powstańców, gdyż co dzień mnożą się sympatyczne dla niego manifestacje ludności tej wyspy, a wojsko gdziekolwiek się ukaże jest przyjmowane z wielką radością. O istotnych powodach powstania w Sycylii, będzie można dowiedzieć się z rozpraw włoskiego parlamentu, który zbiera się w listopadzie, a na którego pierwszych posiedzeniach będzie obecny Garibaldi, gdyż ten generał odroczył do czasu nieoznaczonego swój wyjazd na w. Kaprę i tymczasem obrał sobie na mieszkanie Florencję. *Nazione* i *Italie* przewidywały, że traktat pokoju pomiędzy Austrią i Włochami, co najdalej dziś będzie podpisany, a Wiktor Emanuel 10 lub 12 października będzie mógł odbyć wjazd do Wenecji.

Według korespondencji do dziennika *Volksfreund* z Rzymu, w tem mieście wiekiuściem zaczynają źle mówić o Austrii, szczególnie z powodu demonstracji w Pradze i innych miejscach przeciwko jezuitom. Tymczasem jen. Montebello miał oświadczyć w Rzymie, że wojska francuzkie nieodwołalnie do 15 grudnia r. b. opuszczą całkowicie państwo kościelne.

W sferach dworskich w Wiedniu utrzymują, że zupełnie mylne były pogłoski o zbliżeniu się z Prusami, za staraniem dwóch monarchiń. Arcyksiążę Albert mający teraz przeważny wpływ na dworze, jest stanowczym przeciwnikiem polityki opartej na przymierzu austro-pruskim. Za to tem gorliwiej pielęgnują w Wiedniu dobre stosunki z Francją. Największe nadzieje pokładają tam na Francję i przeciwieństwo, jakie według zdania dworu wiedeńskiego, musi się wywiązać pomiędzy Francją a Prusami. Sympatje do Francji wyrażają się przez wprowadzenie w Austrii instytucji francuzkich, a szczególnie w armji, gdzie wszystko, począwszy od czerwonych pantalonów, ma być urządzone na wzór francuzki.

Dzienniki paryzkie podają wiadomość, że flota pancerna, którą cesarz oglądał pod Biarritz, ma się udać do Lizbony. Dzienniki nie objaśniają celu tego wysłania, ale jak można wnosić z korespondencji *Timesa*, należy się wkrótce spodziewać ważnych wypadków na półwyspie pirenajskim. Paryzki korespondent tego dziennika, w bardzo ponurych barwach przedstawia stan Hiszpanji, a jego stosunki z hiszpańskimi znakomitościami w Paryżu, nadają tej wiadomości pewne znaczenie.

W Anglii najbardziej się zajmują meetingem w Manchester. P. Bright na obiedzie wydanym tam na jego cześć, wynurzył swe poglądy o charakterze reformy takiej, jaką uważa za konieczną, i wykazał że nie zgadza się we wszystkich punktach z ligą reformy, a mianowicie co do głosowania powszechnego, dodał wszakże z uprzejmością przewódcy, iż niema obowiązku walczyć przeciwko zasadom przyjętym przez jego stronników.

Według wiadomości z Nowego Jorku, jakkolwiek prezydent Johnson przy powrocie do Wa-

shingtonu był przyjmowany z zapalem, jego polityka budzi mniej sympatji, i związek pomiędzy stronnictwem demokratycznym a republikańskim, jest mocno zachwiany.

W Egipskie urzeczywistnienie reform konstytucyjnych szybko postępuje i parlament wkrótce w pałacu Kasr-el-Nil, przez wice-króla osobiście ma być otwarty.

Telegramy nasze ze Wschodu podają wiadomości o wypadkach na wyspie Kandji i uznaniu przez Portę księcia Karola hospodarem Rumunii.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje ze Lwowa i Paryża.

Telegramy

Konstantynopol, 29-go września. Na w. Kandji, powstańcy zdobyli pod Malaxa utracone stanowisko i jednocześnie atakowali góry Kerumia, panujące nad Kaneą. Ali-Riza-Pasza odparł tych ostatnich. Dnia 22-go powtórnie zaszła bitwa na wzgórzach Kerumia; Mehmet-Pasza zdobył je szturmem i sprawił znaczne straty grekom, którzy cofnęli się w góry Sphakia. Sphakioci chcieli się poddać. Kiritli-pasza osobiście dowodzi Turkami, których główna kwatera znajduje się w Neokori.

Korfu, 26-go września. Według ostatnich wiadomości z Kandji, cztery dotąd nieuczestniczące w powstaniu okręgi na wschodniej części wyspy, przystąpiły do powstania. Powstańcy opuściwszy obwarowane pozycje, w znacznych siłach wyruszyli pod mury Kanei.

Konstantynopol, 30-go września. Misja dyplomatyczna Stirbeya powiodła się. Książę Karol stanowczo uznany został za hospodara Rumunii. W początku października otrzyma inwestyturę. Margr. de de Moustier zastrzegł się względem Porty co do ustąpienia Rosji i Ameryce portu na morzu egejskiem. Ranni egipscy przybyli tu.

Wiadomości telegraficzne.

* **Konstantynopol, 22 września.** Książęta Stirbey i Sturdza przybyli tu z Bukaresztu, dla porozumienia się względem odwiedzin i inwestytury księcia Karola. Księciu temu przyznane zostanie następstwo dziedziczne w jego rodzie i prawo przedstawiania do orderów. Armja ma pozostać na stopie oznaczonej traktatem paryzkim. Księciu nie będzie służyć prawo bicia monety. (*Wolfs T. B.*)

* **Florencja, 27 września.** *Italie* i *Nazione* donoszą, że kwestja finansowa została załatwiona w Wiedniu w zupełności i pomyślnie. Kwestje, które mają być jeszcze załatwione, dotyczą amnestji, dróg żelaznych i zwrotu archiwów. Panuje przekonanie, że podpisanie traktatu pokoju nastąpi w przyszłą sobotę lub w poniedziałek, i w takim razie król Wiktor Emanuel odbędzie 10-go lub 12-go października wjazd uroczysty do Wenecji. (*Tamże.*)

* **Florencja, 27 września.** *Gazzetta ufficiale* ogłasza depezę z Palermo, donoszącą, że w mieście tem panuje zupełna spokojność i że żołnierze przyjmowani są ciągle przez ludność z oznakami jak największej sympatji. Muncypalności sycylijskie nie przestają przysyłać królowi adresa, w których potępiają ostatnie wypadki na wyspie Sycylii. (*Tamże.*)

* **Paryż, 27 września.** Otrzymaone tu wiadomości z Aten z 21-go b. m. donoszą: Król Jerzy wrócił ze swej podróży i powitany został z zapalem. Poselstwo angielskie posłało rozmaitym dziennikom notę urzędową, zaprzeczającą wiadomości, jakoby Anglja doradzała odstąpienie Kandji na rzecz Grecji. (*Tamże.*)

Marsylja, 27 września. Margrabia de Moustier przybył tu z Konstantynopola i udał się niezwłocznie do Biarritz. (*Tamże.*)

* **Haga, 28 września.** Druga izba uchwaliła wczoraj, przy rozprawach nad adresem, większością 39 głosów przeciw 23, wotum nagany dla ministerstwa; to ostatecznie oświadczyło, że uważa za swój obowiązek odwołać się do decyzji króla. (*Tamże.*)

* **Schwerin, 28 września.** *Norddeutsche Korrespondent* ogłasza propozycję sejmową wielkiego księcia meklenburg-strelieckiego, zgodną w głównych punktach z propozycją wielkiego księcia meklenburgszweryńskiego. W propozycji tej powiedziano: „Jakkolwiek upadek związku niemieckiego wywarł rozmaite wrażenia, pomimo to Meklenburg nie może rościć pretensji do wywierania stanowczego wpływu na rozwój, dokonany już w głównych zarysach. Tak książęta jak i stany mają ponosić ofiary, i zadaniem naszym jest, szukać warunków do pomyślniej działalności naszej ustawy nawet wśród nowych stosunków”. — Toż pismo ogłasza nakreślony przez rząd szweryński projekt rozporządzenia w przedmiocie wyborów do parlamentu niemieckiego. (*Tamże.*)

* **Rzym, 26 września.** Cesarzowa meksykańska przyjechała tu. Legion rzymski wyruszył wczoraj do Viterbo. (*Cor. Hav. Bul.*)

* **Meiningen, 27 września.** Dziś miało miejsce składanie przez stany hołdownictwa. W mowie tronowej powiedziano, że Prusom należy się przewodniczenie w Niemczech. Książę przystąpił z radością do przymierza w interesie Niemiec. Wojska egzekucyjne zostały odwołane. (*Wolfs T. B.*)

* **Stuttgart, 28 września.** Pierwsza i druga izba uchwaliły jednoznacznie spłatę wynagrodzenia za kosztą wojenne. (*Tamże.*)

* **Paryż, 28 września.** *Patrie* ogłasza artykuł podpisany przez p. Dréolle, w którym powiedziano: Rokosz w Palermo, powstanie na wyspie Kandji, naruszenie spokojności publicznej w innych częściach państwa otomańskiego, ruch w Grecji, i nawet wznowienie usiłowań juaristowskich w Meksyku, są dziełem daleko rozgałęzionego sprzysiężenia, uknutego w przewidywaniu powszechnego pożaru w Europie, jako skutku ostatniej wojny niemieckiej. (*Tamże.*)

* **Paryż, 29 września.** Z Rzymu pod datą 27-go b. m. donoszą: Wizyta cesarzowej Karoliny meksykańskiej w Watykanie odbyła się wśród wielkiej uroczystości. Cesarzowa miała z jego świątobliwością długą konferencję. (*Tamże.*)

* **Berlin, 29 września.** *Zeidler. Corr.* pisze: Patenta dotyczące objęcia w posiadanie krajów wcielonych do Prus, zostały już zredagowane i mają być wkrótce ogłoszone uroczystie we wszystkich miastach i gminach. Zarząd ogólny przechodzi w ręce komisarzy, którym służyć będą atrybucje naczelnych prezesów. Sprawy właściwie ministerjalne przeniesione zostaną do Berlina. Obowiązki generał-gubernatorów będą wyłącznie militarne. Dotychczasowe zwyczaje i organizacja będą ogólnie traktowane. Władze sądowe pozostają tymczasowo bez zmiany w ich dotychczasowej organizacji; sąd apelacyjny w Celle zostanie na teraz utrzymany. (*Tamże.*)

* **Nowy Jork, 19 września.** Prezydent wrócił do Waszyngtonu wraz ze swym orszakiem. Doznał on pełnego zapala przyjęcia ze strony żołnierzy i marynarzy. Konwent w Cleveland przyjął rezolucje konwentu demokratycznego filadelfijskiego. Generał Pix przydował na wielkim meetingu, odbytym z wielkim zapalem w Nowym Jorku w celu udzielenia poparcia dla polityki prezydenta Johnsona. (*Tamże.*)

* **Nowy Jork, 24 września.** Polityka prezydenta nie znajduje już dawnego, jednozgodnego uznania. Przymierze stronnictw demokratycznego i republikańskiego jest zachwiane. Stan zdrowia p. Sewarda polepszył się. (*Tamże.*)

* **Nowy Jork, 27 września.** Generał Dix został mianowany posłem Stanów Zjednoczonych w Paryżu. *Times* uważa, że polityka prezydenta Johnsona jest błędna. (*Tamże.*)

* **Kraków, 29 września.** *Gaz. Nar.* dowiaduje się, że organizacja gmin ma nastąpić jeszcze w tym roku. Na każdy z 74-ch obwodów, na które Galicja ma być podzielona, przeznaczony będzie jeden z obecnie służących urzędników, który według danej mu instrukcji, uorganizuje wszystkie gminy w poręczonym mu obwodzie. (*Krak. Z.*)

* **Kraków, 29 września.** Telegram z Pragi donosi do *N. Pr. Z.*, że król saski wstrzyma się od podróży do Teplitz, gdyż Prusy życzą sobie, ażeby król podczas układów pokojowych nie przebywał tak blisko granicy saskiej. (*Tamże.*)

* (Kronika kościelna). Onegdaj w kościele pokarmelickim na Krakowskim-Przedmieściu, obchodzony był z wystawieniem, kazaniem i procesjami doroczny

odpuść na cześć ś-go Michała Archaniola, gdzie odbywał prymicje były alumn akad. duch. ks. Teofil Matuszewski. Inny alumn tejże akademii, ks. Piotr Michalski, również jako prymicjant celebrował wczoraj w kościele po-augustyjańskim sumę, wczynie której amatorowie odśpiewali mszę Kurpińskiego. — W kaplicy arcy-bractwa literackiego przy kościele katedralnym ś-go Jana, amatorowie podczas wotywy odśpiewali mszę Krogulskiego; następnie w tymże kościele podczas sumy celebrowanej przez ks. kanonika Kondrackiego, artyści i chóry Instytutu muzycznego, pod kierunkiem p. Śliwińskiego, wykonali mszę Rincka. — W kościele po-pijarskim i u pp. sakramentek, artyści i amatorowie, wykonali religijne pieśń.

Φ.
* (Kronika brukowa). Już teraz „od pogody,” nie tylko w towarzystwie, lecz i w gazetach nie wolno rozpoczynać rozmowy — chociaż trudno pominąć tę prześliczną aurę, jaka przez czas tak długi sprzyja warszawianom, a która i w dniu wczorajszym, przyczyniła się wielce, do pomnożenia niedzielnego ruchu mieszkańców tutejszych. Teraz, gdy po odjeździe za granicę dzierżawcy Doliny Szwajcarskiej — ta przystań letnia została radykalnie zamknięta, i w takim letargu oczekiwać będzie na nowe i nadzwyczajne widowiska, jakimi wzbogacić ją wkrótce zamierzają, cały kontyngens Doliny, przeniósł się w dalsze lub bliższe strony — już to napelniając ogród botaniczny i park łażeniowski, już wzmacniając widowiska Renza i Rappo. Lecz teatr-Rappo, w dniu wczorajszym ostatecznie i nieodwołalnie zakończył swoje przedstawienia, a zakończył je pomyślnie dla kasy, gdyż miejsca prawie wszystkie zajęte były i publika pomimo niezbyt bogatego i dość pospolitego programu, oklaskami żegnała każdego prawie z członków tej wyborowej trupy. — Odjazd teatru p. Rappo, pociąży niewątpliwie cyrk p. Renza, któremu w dniu powszednie szczególnie, dostarczy większy napływ widzów, nieodzownych do pokrycia ogromnych kosztów utrzymania cyrku złożonego z tak wielkiej ilości koni i z tak licznej personelu. Wczoraj, jako w niedzielę, aż dwa przedstawienia odbyły się w cyrku. Tak pożądane i utęsknione wystąpienie p. Bogdanow na scenie naszej, po kilkumiesięcznej przerwie, spełniło się wczorajszego wieczoru. Balet „Korsarz,” w którym pełna talenta „Nadzieja” zyskała już dawniej tyle powodzenia, nie zawiódł jej i wczoraj, a jakkolwiek górna część sali, z powodu nieznośnego gorąca i rozjazdu na odległe spacery mnóstwa osób, nie była napelniona, przecież zgromadziła licznie wielbiciele przesłonej tańca sławnej baleriny, złożyli jej hołd należny w oklaskach i serdecznym przyjęciu, a nadto jeszcze, ofiarowali kolosalny bukiet z cyfrą ulubionej artystki. W teatrze Rozmaitości, zmieniono poprzednio ogłoszony afisz i dano *Określone* Korzeniowskiego, w którym zamiast pp. Bakałowiczowej i Ostrowskiej, dwie główne role odegrały pp. Borkowska i Rakiewiczowa, obiedwie z wielkim powodzeniem. Nie tak szczęśliwą była p. Zanetti, śpiewaczka włoska, podczas onegdajszego wystąpienia w *Violecie*; wprawdzie artystka ta, pomimo niedyspozycji widocznej, wykonała akt pierwszy opery z umiejętnością skończoną śpiewaczki, lecz w drugim akcie dostała tak nagłej chrypki, że musiała zejść ze sceny z powszechnym żalem znawców oceniających jej talent. Szczęściem dla publiczności, opera pomimo takiego wypadku, dokończoną została, albowiem znajdując się za kulisami p. Kwiecińska, zastąpiła p. Zanetti i dośpiewała przerwana partję *Violety*. Lecz o tych wszystkich scenicznych przygodach, podamy szczegółowe sprawozdanie w zwykłej teatralnej kronice. Dzisiejszą brukową, dopełniamy wieścią z artystycznej dziedziny, donosząc, iż dyrektor instytutu muzycznego p. Ap. Kątski wraz z 9-ma uczniami, wyjechał z Warszawy, w sobotę, udając się na zapowiedzianą już przez pisma wycieczkę artystyczną do miast prowincjonalnych, — najprzód do Lublina. — Nie możemy też pominąć i wczorajszego fajerwerku w *Kaskadzie*, dotąd korzystając z pięknej pogody, wiele osób przybyło. *Al.*

* (Strachopud), zamieścił następujący humorystyczny artykuł, w którym naśmiewa się z galicjan-polaków, usiłujących dowieść, że język rusiński bardziej zbliżył się do polskiego, niż do ruskiego: Jasnie wielmożny hrabia Borkowski, z filozoficznego i historycznego punktu zapatrywania się, dowodził tożsamość narodowości rusińskiej i języka rusińskiego z narodowością polską; nadmieniał wszakże, że nie może wdawać się w rozbiór pod względem filologicznym, dla tego, „że sejm nie jest szkołą, a trybuna sejmowa — katedrą profesorską.” Każdy więc przyzna, że hrabia Borkowski, jeżeli nie na wszystkich filologów sławiańskich, to przynajmniej na doktora Strachopuda wkłada obowiązek wskazania dowodów, jakich sam nie mógł przytoczyć na poparcie swego twierdzenia. Strachopud tym chętniej podejmuje się tej pracy, że i między polakami są ludzie, którzy bez filologicznego rozbioru nie zechcą poprzestać na słowie nawet hrabiego Borkowskiego. Dla nich więc doktor Strachopud przytacza tu niektóre wyrazy i for-

my, przekonujące, że język ruski i polski podobne są do siebie, a język rusiński i ruski, to jest, *moskiewski*, zupełnie różni się od siebie. Oto są wyrazy i formy języków:

ruskiego (t. j. rusińskiego)	polskiego	ruskiego (t. j. „moskiewskiego“)
smotry.	patrz.	smotry.
cerkow.	kościół.	cerkow.
obriad.	obrzęd.	obriad.
jazyk.	język.	jazyk.
nynie.	dziś.	nynie.
zawtra.	jutro.	zawtra.
czysło.	liczba.	czysło.
kiń.	rzuć.	kiń.
goworju.	mówię.	goworju.
mołczy.	milcz.	mołczy.
chrebet.	grzbiet.	chrebet.
gremit.	grzmi.	gremit.
sorok.	czterdzieści.	sorok.
telat.	cieląt.	telat.
mołoko.	mleko.	mołoko.
chotiat.	chęć.	chotiat.
budut.	będą.	budut.
weś.	wszystek.	weś.
woźmi.	weź.	woźmi.
kniżku.	książkę.	kniżku.
kniaż.	książę.	kniaż.
Iwan.	Jan.	Iwan.
Grygorij.	Grzegorz.	Grygorij.
bolsze.	więcej.	bolsze.
znajut.	wiedzą.	znajut.
uczniuki.	uczniowie.	uczniuki.

Z tych czysto narodowych wyrazów i form, każdy poczciwy rusin może się przekonać, że język rusiński jest tylko narzecze polskiego, a język *moskiewski*, nazwany przez „moskali” ruskim, nie ma nic wspólnego z prawdziwym ruskim czyli rusińskim językiem. (*Warsz. Dniem.*)

* (Uroczysty wjazd do Petersburga J. Kr. W. Księżniczki Duńskiej Marji-Dagmary). *Rus. Inw.* pisze pod dniem 17 września v. s.: „Uroczysty wjazd do Petersburga Ich Cesarzkich Mości z Jej Królewską Wysokością Księżniczką Duńską Marją-Zofją-Fryderyką-Dagmarą, Dostojną Narzeczoną Jego Cesarzkiej Wysokości Cesarzowicza Następcy tronu, Wielkiego Księcia Aleksandra Aleksandrowicza, wyznaczony zostaje na dzień dzisiejszy, 17-go września, o godzinie 11 1/2 zrana, a galowe przedstawienie w teatrze, na niedzielę, 18-go września.” — *Gazeta Głos* pisze pod dniem 16 września v. s. w artykule wstępnym: „Jutro, w sobotę, dnia 17 września, odbyć się ma uroczysty wjazd do Petersburga Dostojnej Narzeczonej Jego Cesarzkiej Wysokości Cesarzowicza Następcy tronu, Księżniczki Marji-Dagmary. Petersburg przysposobił się już oddawna do tego radośnego spotkania. Lecz obok przygotowań z naszej strony, sama natura zjednoczyła się z nami, ażeby powitać w należyty sposób narzeczoną tego, z którym zespolone są nadzieje narodu ruskiego. Pomyślna podróż morzem z Danji do Rosji, pogoda letnia, ciepła w takiej porze roku, w której pod naszą szerokością panuje zwykle mgła i ślota, promieniające słońce, radośne okrzyki narodu, zmieszane z salwami z naszych okrętów i z dźwiękami — takie było pierwsze przywitanie przez Rosję oddawna upragnionego gościa, i naród nie może nie upatrywać w tem szczęśliwej przepowiedni. Księżniczka Marja-Dagmara stawała pierwsze na ziemi ruskiej kroki po usypanych kwiatach; powinniśmy się przeto spodziewać, że i na całej drodze swego życia, nie natrafi ona na ciernie. Przyszłość zależy od woli Opatrzności, lecz to tylko nie ulega wątpliwości, że dla narodu ruskiego, który przywykł od najdawniejszych czasów dzielić smutek i radość pokrewnej mu Rodziny Cesarzkiej, terazniejsza jej radość jest zarazem jego radością, tem większą, że Rosja przyzwyczaiła się już do uważania Księżniczki Duńskiej Dagmary za swą własną wielką księżniczkę. Na długi jeszcze czas przed urzędowym ogłoszeniem o zaręczynach Jej Królewskiej Wysokości z Wielkim Księciem Następcą tronu, imię Dagmary było na wszystkich ustach, i wieść rozniosła daleko wiadomość o przymiotach jej serca; obecnie zaś, gdy życzenia narodu ruskiego są tak bliskie urzeczywistnieniu, gdy Dostojna Narzeczoną sposobi się stanąć przed ołtarzem z Następcą tronu ruskiego, niezliczone życzenia szczęścia i długich lat dla młodej pary cesarskiej zasyłane są do nieba na całej niezmierniej przestrzeni cesarstwa. W chwili obecnej, radośna wiadomość doszła już do najdalszych zakątków ziemi ruskiej i powitaną została bezwątpienia wszędzie z jednakowym spótczuciem. Miłość dla narzeczonej Następcy tronu ruskiego wzmagają się jeszcze z powodu rozczulającego wspomnienia o przeszłych ciężkich dniach, doznanych

tak przez nią, jak i przez całą Rodzinę Cesarzką, i przez naród ruski. Wspólny smutek i wspólna radość zbliżyły jeszcze bardziej naród ruski do Księżniczki Duńskiej, i związku tego nie zerwą żadne nieprzewidziane wypadki. W Marji-Dagmarze naród wita nie tylko narzeczoną ukochanego przez niego syna Cesarzkiego, lecz i najpiękniejsze swe nadzieje — wita w niej uczestniczkę swej wielkiej przyszłości, na którą młoda księżniczka wywierać będzie bezwątpienia jak najpomyślniejszy wpływ, jako małżonka Cesarzowicza, przeznaczonego, tak samo jak Najdostojniejszy jego Rodzic, do poprowadzenia narodu ruskiego na drodze do doskonałości. Dla tego też radość nasza jest tak wielka i tak szczerą.”

* (Zwiedzenie eskadry przez Najjaśniejszego Pana.) Dnia 13-go września, Najjaśniejszy Cesarz raczył zwiedzić eskadrę zgromadzoną dla powitania Dostojnej Narzeczonej Jego Cesarzkiej Wysokości Cesarzowicza Następcy tronu, Księżniczki Duńskiej Dagmary. (*Kronst. Wiest.*)

Rozejm i układy pokojowe.

* (Kwestja finansowa). *Mem. dipl.* donosi, że Austria i Włochy odwołały się do zdania Francji w kwestji finansowej. *Debatte* wiedeńska oświadcza, że wiadomość ta pozbawiona jest całkiem jakiegokolwiek zasady: „Nie potrzeba było, powiada ten dziennik, żądać w tym względzie pośrednictwa Francji, gdyż ona od kilku miesięcy ofiarowała swoje dobre usługi, które jeszcze trwają. (*La Patr.*)

Austria.

* (Traktat handlowy). Telegram z Wiednia donosi pod d. 26 września do *Bohemia*, że ministerstwo handlu wypracowało już projekt traktatu handlowego z Włochami. (*Krak. Z.*)

* (Kwestja węgierska). *Peszt, 28 września.* *P. Naplo* pisze we wstępnym artykule: Ponieważ ukończyła się wojna, niechby rząd podał chętnie narodowi sposobność do dalszego zajęcia się uregulowaniem spraw wspólnych, zalecenia licznych ran kraju i dokończenia dzieła porozumienia. *Hon* przemawia również za zwołaniem sejmu i kończy swój artykuł następującymi słowami: W odpowiedzi na drugi adres powinien kraj uzyskać jakąkolwiek możność zajęcia się konstytucyjną swoją organizacją. (*Wien. Abp.*)

* (Program Deaka). Z *Pesztu* donoszą, że rząd austriacki zawiadomił p. Deaka, że program jego stanowczy co do rozwiązania kwestji węgierskiej, został przyjęty i będzie ogłoszony niezwłocznie po zawarciu pokoju z Włochami. Z drugiej strony zapewniają, że p. Deak oświadczył rządowi, iż nie przyjmie żadnego stanowiska ministerjalnego w nowym gabinecie węgierskim, który zresztą składać się będzie z mężów stanu należących do jego stronnictwa. (*La Fr.*)

* (Hr. Gołuchowski). *Wien. Abp.* podaje ze Lwowa następującą depeszę, datowaną 27 września: Namiestnik hr. Gołuchowski przyjechał tu wczoraj wieczorem i powitany został z zapalem w banhofie przez zwierzchników władz, duchowieństwa i gmin, tudzież przez korporacje i liczną publiczność. Namiestnik pojechał natychmiast do swego pałacu, po przed którym odbył się świetny pochód z pochodniami, urządzony przez gminę miejską. — *Lemb. Z.* ogłasza telegram z Samborza z tejże daty, następującej osnowy: „W radośnym uczuciu z powodu otrzymanej dziś wiadomości o objęciu przez hr. Agenora Gołuchowskiego namiestnictwa w Galicji, miasto iluminuje Sambor, salwy dają sygnał i ze wszech stron słyszeć się dają radośne okrzyki.”

* (Król saski. — Zmiany w wyższych sferach rządowych. — Rozruchy w Pradze.) *Wiedeń, 27 września.* *Wien. Abp.* donosi o wyjeździe króla saskiego przez Regensburg do Pragi, lecz nie powiada, dla czego jego królewska mość tak bardzo drogę nakłada. Czas trwania pobytu króla Jana w Hradzynie zależeć będzie naturalnie od kierunku, jaki wezmą układy pomiędzy Prusami i Saksonją. — Zmiany osób w wyższych sferach rządowych nie są jeszcze skończone. Powiadają, że książe Lobkowicz, namiestnik Tyrolu, ma otrzymać dymisję, w jego zaś miejsce mianowany będzie prawdopodobnie hr. Lazański. Co do księcia Lobkowicza, ma on otrzymać dymisję nie dla zewnętrznych powodów, lecz na własne żądanie. Ambasadorem w Berlinie, a zatem i przy związku północno-niemieckim, ma być mianowany, jak powiadają, hr. Wimpfen; nominacja jego ogłoszona zostanie natychmiast po podpisaniu traktatu pokoju z Włochami, on bowiem prowadzi układy w tym względzie. Do Florencji uda się prawdopodobnie, w charakterze posła austriackiego, baron Burger. — Nie można właściwie powiedzieć, ażeby w Pradze czeskiej panowała spokojność. Przeciwnie, ludność tameczna daje od kilku tygodni dowody burzliwego ducha, skie-

rowanego na teraz przeciw zgromadzeniu jezuitów. Prawie codziennie lud gromadzi się tłumnie przed klasztorem tego zgromadzenia, tak iż siła zbrojna jest zmuszona rozpedzać tłum; nabożeństwa odprawiane przez jezuitów są przerywane, jak to miało miejsce w niedzielę, gdy posypano w kościele assafetydę; kazania ich witane są hałasem i krzykiem i t. d. Dziwić się należy, iż jezuita zdolali tak długo wytrwać w miejscowości ze wszech miar dla nich nieprzyjaznej; zdaje się atoli, że nareszcie rząd, w interesie spokojności powszechnej, przeniesie jezuitów w inne miejsce, lecz w każdym razie nie do Wiednia, gdzieby doznali oni jeszcze gorszego przyjęcia. (Nordd. A. Z.)

* (Jen. Rzikowsky.) Dowódca wojsk Galicji zachodniej i komendant forticy w Krakowie, generał-porucznik Leopold baron Rzikowsky z Dobrzyca, zamianowany został zastępcą jenerałnego inspektora inżynierji. (Krak. Z.)

Meksyk.

* (Położenie kraju). Korespondencja zamieszczona w *Allg. Aug. Z.* zapewnia, że wiadomo z pewnością w Wiedniu, iż cesarz Maksymilian opuścił już Meksyk, i że niewiadomo jedynie, czy abdykacja poprzedziła jego wyjazd. Pisma francuskie nie wspominają wcale o podobnej ewentualności. *Monitor* milczy całkiem o Meksyku, inne zaś pisma, zwłaszcza *Patrie*, czerpią z coraz większych zakłamań w Ameryce północnej nadzieję, że położenie cesarstwa meksykańskiego nie jest jeszcze tak bardzo rozpaczliwe. (Nordd. A. Z.)

* (Organizacja armji). Listy prywatne z Vera-Cruz z d. 25 sierpnia nadesłane przez Nowy York donoszą, że formowanie nowej armji meksykańskiej postępuje szybko naprzód, i że oprócz 22-ch bataljonów piechoty zorganizowano już dziś zupełnie artylerję. (La Patr.)

Niemcy.

* (Związek celny). *Berlin, 29 września.* Podana przez niektóre gazety wiadomość, jakoby wszczęte już zostały pomiędzy Prusami i państwami południowo-niemieckimi układy w przedmiocie zawarcia trwałego traktatu celnego, jest bezzasadna. Zawarty w roku zeszłym traktat obowiązuje i nadal, z zastrzeżeniem jedynie wypowiedzenia onego na pół roku z góry. Jest on dotąd wykonywany w ten sam sposób, w jaki został zawarty, tak iż nawet opłaty należne z mocy tego traktatu Hanowerowi i Frankfurtovi, są i teraz uiszczane. Do nowego uregulowania stosunków celno-związkowych z Niemcami południowymi przystąpienie zostanie wówczas dopiero, gdy związek północno-niemiecki będzie zupełnie uorganizowany. (Nordd. A. Z.)

* (Niemcy południowe i Saksonja). Traktat sekretny, który zawarty został, jak zapewniają, pomiędzy Prusami i Bawarją, w widokach ewentualnej wojny z zagranicą, służy dowodem, że Francja nie może już odąd liczyć na to, ażeby powiodło się znaleźć w Niemczech grunt pomyślny dla jej wpływu. Zawarcie tego traktatu, skierowanego przeciw Francji prawie nazajutrz po układach przedugodnych w Nikolsburgu, z powodu których gabinet tujleryjski nalegał tak mocno za utrzymaniem niepodległości państw południowo-niemieckich, służy dowodem, że uczucie narodowe niemieckie weźmie w końcu górę nad kombinacjami politycznymi, zawartymi po za jego obrębem lub przeciw niemu. Czy Saksonja będzie, w danym razie, mniej niewdzięczną niż Bawarja? Rząd francuski musiał niezawodnie postawić sobie to pytanie, a ponieważ zbyt śmiałym byłoby dać na to odpowiedź kategorycznie twierdzącą, uznano ze stosowne powstrzymać się od mieszania się, które spowodowałyby prawdopodobnie nowe rozczarowanie. Ta polityka stronięcia od spraw niemieckich odpowiada zresztą w zupełności zasadom wyłożonym w okólniku p. de Lavalette, w traktacie zaś pokoju, który zawarty zostanie wkrótce pomiędzy rządami berlińskim i drezdeńskim, ujrzymy pierwsze faktyczne zastosowanie programu zakreślonego przez tymczasowego ministra francuskiego spraw zagranicznych. Rząd południowo-niemieckim, najbardziej przeciwiącym się dążności Prus do powszechnej hegemonji, jest rząd szutgardzki. Widzimy dotychczasowy tego dowód w mowie tronowej króla przy otwarciu posiedzeń izb wirttembergskich. Podczas gdy gabinety monachijski, darmstadtzki i badeński poddają się potędze faktów dokonanych i sposobią się do podania ręki Prusom, rząd wirttembergski protestuje kategorycznie przeciw rezultatowi ostatniej wojny, oświadczając, że wojna ta prowadzoną była „w interesie sprawy Niemiec”. Też uczucia wyszły na jaw na pierwszym posiedzeniu izby deputowanych. Na oświadczenie prezesa tej izby, iż w widokach reorganizacji Niemiec, należy „zrzec się polityki uczuciowej i zastosować się do faktów dokonanych”,

znaczna liczba deputowanych powstała z miejsc i odpowiedziała, że większość nie podziela tego przekonania. Nie ulega atoli wątpliwości, że Wirtembergja nie będzie w stanie stawiać sama jedna opór ruchowi pociągającemu całe Niemcy ku jedności pruskiej”. (Nordd.)

* (Kwestja szlezwicko-holsztyńska). *Szlezwig, 27 września.* Na obiedzie danym na cześć jenerała Manteuffla, ten ostatni wniósł następujący toast: „Jeżeli wszyscy miłują kwestję szlezwicko-holsztyńską również serdecznie jak ja, wyniknie ztąd taki wpływ moralny, że Szlezwig nie będzie podzielony. Ani nad Sealą, ani też nad Tauberem i Menem, armja i ja nie cofnęliśmy się na krok. Niech żyje Szlezwig-Holsztyn i jego nierozdzielność”. (La Fr.)

Prusy.

* (Nowy tytuł. — Barwy). Jeżeli mamy wierzyć korespondencjom, król przybierze tytuł „króla pruskiego i westfalskiego,” albowiem Hanower i Kassel należały do składu dawnego królestwa westfalskiego. Kolor oranżowy ma być dodany do dwóch innych barw sztandaru pruskiego, który stanie się przeto trójkolorowym, mianowicie czarno-biało-oranżowym. (La Fr.)

Turecja.

* (Prawo o cudzoziemcach). *Bukareszt, 27 września.* Książę zatwierdził projekt ministerstwa ścisłego przestrzegania prawa względem przyjmowania do kraju bezzasobnych cudzoziemców, mianowicie żydów galicyjskich, żyjących z oszustwa. (Wien. Abp.)

Włochy.

* (Powstańcy). *Medjolan, 26 września.* *Perseveranza* pisze: Jedna tylko część powstańców opierała się wojskom w Palermo, reszta uszła w kraj ścigana przez ruchome kolumny wojsk. Liczba powstańców wynosi od 7 do 8,000 ludzi. (Wien. Z.)

* (Garibaldi. — Ochotnicy). We Florencji spodziewany jest przyjazd Garibaldeggo, który zaniechał zamiar udania się na wyspę Kaprę i chce znajdować się na pierwszych posiedzeniach parlamentu, ażeby wziąć udział w rozprawach nad traktatem pokoju. — Dekret nakazujący zupełne rozwiązanie oddziałów ochotników, został podpisany 25-go b. m. Środek ten przewidziany będzie w wykonanie w Lecco, gdzie garibaldzcy są skoncentrowani. (La Fr.)

* (Finansowe położenie w Rzymie.) Podajemy następujące wyjątki z korespondencji z Rzymu z 21 września do *Ocasu*, tembardziej, że ten organ dążeń klerykałnych nie przedstawia go w zbyt optymistycznym świetle. Korespondent wspomniany pisze pomiędzy innymi: „Dzisiaj płaci się już za zmianę biletów banku rzymskiego na srebro lub na miedź, ilekroć dostać ich można, po 16½%... W obec tak groźnego finansowego położenia, trudno sobie dać radę, gdyż rząd nie chce naruszać dóbr duchownych, które jednak ocalićby wszystko mogły. Ojciec święty bardzo jest „akłopotany i zasmucony tak strasznym przesileniem. W chwili kiedy to piszę, zwołaną została do Watykanu nadzwyczajna rada składająca się z kardynała Di Pietro, mgra Ferrari ministra finansów, barona Baldini ministra handlu, z książąt Torlonia, Borghese i Massimo, hr. Filipa Antonello gubernatora banku; pp. Costa i Ingami. Nie wiemy zgola, jakie środki przedsięwzięte będą, ale posiedzenie obiecywało być burzliwym, gdyż niektórzy członkowie rady, liberalne wyznają zasady, a książę Massimo proponował nawet, aby bank rzymski przyłączono wprost do florenckiego.”

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 27 września.

Przyjazd hr. Gołuchowskiego do Lwowa. — Owacje. Wczoraj bardzo późno wieczór, bo dopiero o godzinie jedenastej przybył nowy Galicji namiestnik do Lwowa. Na wiadomość, że hr. Gołuchowski tylko kilka godzin zabawi w Krakowie, zkad wprost nie zatrzymując się w drodze, przybędzie do Lwowa, uchwaliła rada miejska przyjąć go w pełnej liczbie na peronie, a potem wyprawić mu, na znak radości miasta, pochód z pochodniami. Wyszedszy z wagonu namiestnik, przystąpił najpierw do księdza metropolity Litwinowicza i przemówił doń w te słowa: „Przedewszystkiem upraszam j. ex. księdza arcybiskupa o błogosławieństwo. Gorącem mojem jest pragnieniem, abyśmy żyli w zgodzie i wspólnie nad dobrem kraju pracowali”.

Poczem udał się z metropolitą do czekających powozów, gdzie wsiadłszy do powozu Litwinowicza, odjechał z tymże do swego pałacu. Dopiero gdy hrabia stanął w pałacu, wysunął się orszak pochodniowy. Owacja ta trwała do północy. Dopiero po północy zabrał się orszak pochodniowy do odwrotu.

Paryż, 20 września. ()*

Orle ańści. — Napoleon. — Polacy. — Irlandczycy. — Dzienniki.

Orleanistom trudnoby było pogodzić system parlamentarny z prawem ogólnego głosowania (suffrage universel); dalej, robotnicy tu zarabiają od 6 do 7 franków dziennie, i tylko cesarstwo mogło przedsiębrać takie olbrzymie prace, jak przebudowanie całego Paryża. Materjalne interesa tak ważne są dla francuzów, że nie pozwolą już na nowy przewrót na szkodę tych interesów. Zatem o terażniejszy porządek rzeczy nie należy się obawiać. Cesarstwo utworzyło mnóstwo imperjalistów i mylnie jest mniemanie, że francuzi nie mają przekonania i każdemu się sprzedadzą. Nawet anglicy nie mają dosyć pieniędzy aby ich kupić.

Hrabiego Bismarcka spodziewają się w Biarritz. Polityka Napoleona III zależy na tem, żeby być nieprzeniknionym, a ponieważ wróżbitów mało, nie mogą śmiać się, zajrzawszy sobie w oczy. P. Persigny został usunięty, ponieważ okazywał zbyt wiele gorliwości, co jest szkodliwym, według słów Taleyranda.

Polacy głośno oświadczają, że całe swe nadzieje pokładają na zachodzie, i że jeżeli Prusy ujmą się za niemi, to uzyskają zwycięstwo. Cudzymi rękami nie zawsze można wyciągać kasztany z ognia. Irlandczycy liczą to na francuzów, to na amerykańków, lecz jedni i drudzy pomagają im tylko dla własnej korzyści; większość wszakże mieszkańców Irlandji zadawalnia się angielskimi instytucjami. Anglja zatrzymuje Irlandję dla tego, że jej potrzebna, ale nie dla tego że szmaragdowa wyspa błyszczy w koronie Wielkiej Brytanji.

Mówiono, że sprzedają *Patrie* za 1½ miliona fr.; niedziw, jeżeli od samych Prus otrzymała w ciągu pół roku 100 tysięcy franków. Wiele pisano o przekupywaniu francuskich dzienników przez polaków; tymczasem zapewniają mnie, że ks. Czartoryski tylko dał podarunki — zegarki z napisem lub herbem, — literatom, właściwie dla niego pracującym, a związki jego z p. Havin nie opierają się na żadnych piętach interesach.

Paryż, 22 września.

Miejskie drogi i mieszkania. — Zdanie Lavalette. — Cesarzowa meksykańska. — Infantka. — Spotkanie. — Wyrazy p. de Moustier. — Kandja. — Sprawy europejskie.

W Paryżu jeszcze nie ma kolei żelaznych, ale mówią, że wszędzie będzie wprowadzona na sposób amerykański konna kolej żelazna. To uwolniłoby mieszkańców od złych stangretów, pijaków i gburów i od dróg makadamizowanych, na których błoto jest po kolana. Przepowiadają, że ludność Paryża podwoi się za lat kilka, tak, że mieszkania i tak już drogie, podrożeją ogromnie.

Margr. de Lavalette zwrócił uwagę na przepych pogrzebu hrabiego Murawiewa w Petersburgu i upatrjuje w tem, rękawicę rzuconą Europie przez Rosję za Polskę. Tu na pogrzebie księcia de Morny, Napoleon nie był osobiście, a posłał tylko karete z swemi adjutantami; u nas zaś monarchowie oddają osobiście ostatnią posługę zmarłym dostojnikom. Mylnie pojęcie o greckim wyznaniu, nie pozwala francuzom zrozumieć kwestji wschodniej i widzą mieszanie się do niej Stanów Zjednoczonych, dla tego tylko, że te ostatnie chcą nabyć wyspę na morzu Śródziemnym.

Cesarzowa meksykańska udała się do Rzymu, dla zobaczenia się z papieżem i nie prędko przybędzie do Paryża.

Królowa hiszpańska zawsze bywa chora, kiedy cesarzowa Eugenia jest w Biarritz. Na ten raz zachorowała infantka Eulalja, co przeszkodziło zjazdowi Cesarzowa Eugenia z synem wyjechała na spotkanie cesarza Napoleona i wszyscy razem wjechali do Biarritz.

P. de Moustier przypisują następujące wyrazy: „Książstwa mnie nie niepokoją, i w Bukareszcie zniży głos, żeby porozumieć się z Portą”.

Mustafa pasza został p osłany na w. Kandję z 20,000 liwów, żeby przekupić przewódców powstania, a w przeciwnym razie uciec się do broni, i to ostatnie nastąpiło. Powstanie rozszerza się w Epirze.

Mówią znów o ogólnej komisji w Konstantynopolu dla obrony praw chrześcian; lecz ambasadorowie i tak już stanowią rodzaj takiej komisji.

Pokój pomiędzy Austrią a Włochami i pomiędzy Saksonją a Prusami jeszcze nie został zawarty; niektóre państwa podtrzymują przeszkody do zgody. Przyłączenie Wenecji do Włoch wzmocni stronnictwo republikańskie; ale powstanie 24 września w Palermo, które zapewne zostanie przytłumione nim otrzymacie ten list, choć towarzyszyły mu okrzyki republikańskie, było podniecane przez stronnictwo

(*) List ten i następne wzięte są z *Warsz. Dniów*.

klerykalne, którego własny interes był zaczepiony przez zniesienie klasztorów.

Adjutant Klapki ujęty przez austriaków w Krakowie, był skazany na śmierć, lecz hr. Bismarck oświadczył, że w takim razie użyje odwetu przeciwko austriackim oficerom znajdującym się w niewoli pruskiej i adjutanta uwolniono.

K.
Paryż, 23 września.

Rybołówstwo we Francji.—Korespondent Timesa.

W Arcachon niedaleko Bordeaux, istnieje wystawa międzynarodowa rybołówstwa, na którą tembardziej zwracam waszą uwagę, że przedmiot ten ma wielkie znaczenie dla Rosji. We Francji 30,000 marynarzy zajmuje się rybołówstwem, które przynosi 120 milionów fr. rocznie; kiedy w New-Foundland zapasy ryb wyczerpują się, w zatoce biskajskiej zaledwie zostały ruszone. Przemysł ten pozostał w pierwotnym swym stanie; już greki używali sieci i wędek w rodzaju obecnych, i znali przeszło 100 rodzajów ryb, którym dali nazwiska. Mnóstwo białych niedźwiedzi i fok żyjących się rybami, wskazuje, że u nas na oceanie północnym, nie wyciągają należytej korzyści z rybołówstwa.

Z 1,000 wystawców, zaledwie dziesiąta część jest cudzoziemców. Angliki przysłali nowe robaczki do przynęty przy łowieniu ryb rzecznych. Norwegczycy wymyślili podwójne haczyki na sztokfisz, które otwierają się w pysku ryby i zaczepiają się z obu stron. Ryba ta znana jest ze swej niedomyślności i łapie się na najordynarniejszą wędkę.

Sum (thon), którego u nas wiele łowią na morzu kaspijskim, stanowi ważną gałąź francuskiego rybołówstwa, szczególnie na morzu śródziemnym. Sieci, które łowią te ryby, składają się z kilku oddziałów; ostatni z nich nazywa się izbą śmierci; tu zabijają ryby i wypuszczają im krew, przedtem nim je wyjmą z wody. Ryby te ze smaku podobne są do cielęciny, lecz we Francji jedzą je po większej części marynowane.

Pod Arcachon łowią sardynki, ale tak niezręcznie, że większa część zjada rżaną im ikrę rybią i nie dostaje się w sieci. Dobry stanowałyby połów fok, które tam ukazują się, ale na nie nie zwracają dość uwagi, kiedy tymczasem trąstość ich nie ściągająca się od zimna, najlepiej zdała się do latarni morskich i doskonała jest do skór. Z Liverpool przysłano dobrego przyrząd do łowienia pajaków morskich (homard). Morze zawiera w sobie niewyczerpane bogactwa, i jak powiedział Franklin „człowiek, który wydobywa z niego ryby, kuje.”

Korespondent Timesa z Berlina utrzymuje, że państwa sprzymierzone umizgają się do Prus dla kwestji wschodniej, ale że te nie skłaniają się ani na tę ani na ową stronę, nie widząc jeszcze, gdzie będą miały najwięcej korzyści. Związek Stanów Zjednoczonych z Rosją, skłania tutejszych polityków do poważnego namysłu. Jeżeli Amerykanie oddadzą swą flotę do rozporządzenia Rosji, niewiadomo czemuby się rzecz skończyła, chociaż p. Gruérout głosi wojnę krzyżową przeciw Rosji.

Amerykanie ze swej strony nie mogą nie mieszać się do spraw europejskich, jeżeli europejczycy mieszą się do spraw amerykańskich, a kroaci i francuzi spacerują po Meksyku. Flota ich powinna ukazać się na morzu czarnem, co dowiedzie przenikliwości księcia Górczakowa i barona Stakla.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa.

d. 19 Września (1 Października)

* Nr. 366 *Tygodnika Ilustrowanego*, wyszedł z druku i zawiera:—Antoni Kocipiński (z drzew).—Kronika tygodniowa.—Przegląd polityki zagranicznej.—Do poezji.—Najnowsze odkrycia. Wynalazki i spostrzeżenia naukowe (dok.) Typy i postacie ludowe (z 2 drzew).—Rozmaitości: Haszisz.—Szkice i typy warszawskie (z drzew).—Jeszcze słów kilka o rzemieślnikach.—Przegląd piśmienniczy.—Ciche bohaterstwo i cicha miłość (poezja.)

* Nr. 195 *Wędrownca*, wyszedł z druku i zawiera:—Gabon p. dr. Griffon du Bellay (d. c. z 3 drzew).—Pugilares safiarowy (dok.).—Fryderyk Rückert (z drzew).—Kronika zagraniczna.—Co codzień widzicie można.—Herbata (z 2 drzew.)

* Nr. 13 *Gazety Lekarskiej*, wyszedł z druku i zawiera:—Przyczynę do anatomji patologicznej zapalenia siatkówki białkomocowego. (Retinitis albuminurica) p. dr. Narkiewiczza Jodko.—Eudoskop nowy wzniernik p. Desormeaux do cewki moczowej i pęcherza p. dr. Wszębor.—Kilka słów o myelinie p. dr. F. Nawrockiego.—Kronika zagraniczna: Do anatomji mikro-kopowej płuc.—Nowy pierwiastek etyologiczny zakłócenia czynności układu nerwowego p. S. Portnera.—Część statystyczna.—Wiadomości bieżące.

Kalendarz.

We wtorek, 2 października, — św. Aniołów Strużów. Słońce wsch. o godz. 6 min. 3; zach. o godz. 5 min. 35.

We środę, 3 października, — św. Kandyda męcz. i Ludomiła. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 6; zach. o godz. 5 min. 33.

Stan pogody.

18 (30) września.
o godz. 6 z rana. o godz. 4 po po.
Barometr w milimetrach. 758.3 757.9
Termometr Reaum. + 9^o4 + 19^o4
Stan nieba pogodny pogodny

Największe ciepło + 20^o3 R. Najmniejsze ciepło 9^o2 R.
Z rana d. 19 września (1 października) + 10^o2 R. ciepła.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 11.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, Opera *Lucja z Lamermooru*. (Zacznie się o godzinie 7-ej). — *Wczoraj*, dawano Balet *Korsarz*, było osób 450. — *Onegdaj*, dawano Operę *Violeta*, było osób 720.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Dziś*, *Biała kamelja; Płacz i Śmiech*. (Zacznie się o godzinie 7-ej). — *Wczoraj* dawano *Przez zadrzask; Okrężne*, było osób 450. — *Onegdaj*, dawano *Uściskajmy się; Było to pod Wagram; Szuka siebie*, było osób 350.

CYRK RENTZA, przy rogu ulic Marszałkowskiej i Nowogrodzkiej. — *Jutro*, *Wielkie Przedstawienie*. — Początek o godzinie 7¹/₄. — *Wczoraj* było osób 1036.

* Przyjechali do Warszawy: generał-adjutant J. C. M. baron *Lieven*, członek rady państwa z Wiednia; generał lejtnant *Hlebow*, z Częstochowy; rzeczywisti radcy stanu *Kosicki*, z wsi Nagłowia, *Binkowski*, z Leżyna; pełnomocny minister rzeczywospolitej peruwiańskiej *Piedrahita* Wincenty, w towarzystwie urzędnika tegoż ministerstwa. — Wyjechali: najprzewielebniejszy *Joanniczusz*, arcybiskup warszawski i nowogeorgiewski do wsi Góry; generał-lejtnant *Zukowski*, do twierdzy Nowogeorgierskiej; tajny radca *Zukowski*, do Petersburga; generał-major *S. bolewski*, do Lublina.

* Wczora i onegdaj przyjechało koleją żelazną warszaw. i warsz.-bydg. osób 785, wyjechało osób 644; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 281, wyjechało osób 233; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało —; —przedonegdaj i onegdaj w ogóle przyjechało osób 1169, w tej liczbie z zagranicy 21; wyjechało 1344, w tej liczbie za granicę 26

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 29 września 1866 roku, a mianowicie pod adresem: Anna Majewska w Ożarowie, Natalja Enkiel w Petersburgu, Lida Keizer w Kownie, list bez adresu; — w dniu 30 września r. b. Wawrzynia Łościborski w Łucku, Szymon Krutow w Pieżycy, Władysław Radecki w Roszowie, Rozyna Turcz w Grodnie.

* Dnia 16 (28) i 17 (20) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 119, wyzdrowiało 90, umarło 13, pozostało 1550 (mężczyzn 697, kobiet 853); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 158, kobiet 146

* (Buletyn cholerycznych w Warszawie), dnia 29 i 30 września jest następujący: Pozostało z 28-o chorych: mężczyzn 108, kobiet 160, razem 268; zachorowało m. 53, k. 48, r. 101; wyzdrowiało m. 32, k. 26, r. 58; umarło m. 7, k. 9, r. 16; pozostało na d. 1-y paździer. m. 111, k. 163, r. 274. — Od początku epidemji (to jest od 9-go (21-go) lipca) zachorowało m. 751, k. 713, r. 1464; wyzdrowiało m. 375, k. 357, r. 732; umarło m. 263, k. 193, r. 458.

* (Buletyn cholerycznych w szpitalu wojskowym Ujazdowskim i w wojskach) w Warszawie dnia 29 i 30 b. m. jest następujący: Pozostało z d. 28-go chorych 46, zachorowało 9, wyzdrowiało 10, umarło 1, pozostało na d. 1-y październ. 44. Od początku pojawienia się epidemji (to jest od 7 (19) lipca) zachorowało 262, wyzdrowiało 155, umarło 63.

* W dniu 29 września 1866 roku urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męskiej 3, żeńskiej 3; *Starozakonnych*: męskiej 1, żeńskiej 3, razem 10; zaślubieni *Chrześcjanie*: Bogdan Leon sub. cuk., z Noskowska Walerja; zmarli *Chrześcjanie*: Chelmicki Franciszek la 59 obyw.; Bartz Justyna lat 55 żona obyw.; Winiaszkiewicz Zofia lat 38 cór. braz.; Briert Kazimierz lat 66 siodl.; Majewska Marjanna lat 61 wyr.; Kisieliewicz Józef lat 39 żołn. dym.; Brykner Marjanna lat 34 akusz; Budzyńska Konstancja lat 49 wyrobn.; Sułkowski Walenty lat 66 wyrobn.; Kozdrowicz Marjanna lat 40 służ.; Pajdzyński Franciszek rok 1 syn dozor.; Orłowski Wacław dni 7 syn obyw.; Grudzińska Teodora lat 8; Lady Antoni rok 1 mies. 6 syn szew.; Romanowska Michalina lat 7; Stancyzkow Maciej lat 2; Wojtasow Zofia lat 7; Ryger Franciszek lat 2 syn wyrobn.; Rudnicki Stanisław lat 2 syn wyrobn.; Damm Feliks rok 1 syn art. muz.; Kindler Karol mies. 10 syn szkl.; Kościeszka Józef dzień 1; *Starozakonni*: Kerner Gitla lat 25; Grinbaum Flora lat 5; Kwatarka Szajna lat 2; Landstein Abram lat 2 mies. 6; Kaftal Abram rok 1; Maler Fajwel mies. 6; Abendstern Mordka lat 2; Rafinat Jakób rok 1; Hilelsberg Jusek mies. 6; Bestymt Chana mies. 6; Brodaty bezim. dni 3.

KURS GIELDY WARSZAWSKIEJ

Dnia 19 Września (1 Października) 1866 r.

MONETY.	Żądany		Płacony	
	Rz.	Kop.	Rz.	Kop.
100 Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważna	—	—	—	—
Frydrychsдоры Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY, (bez wartości kuponu)				
Oblig. Skarbu za rs. 100	81	50	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Częstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Częst. lit. A po złp. 300 za sztukę.	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem.	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu.	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji I-ej za rs. 100.	82	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okr. Serji 2-ej za 100 Rs.*	79	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*	62	17	16	83
Dowody Kom. Centr. Litw. za 100 Rs.	—	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100.	—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100.	—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100.	83	25	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100.	—	—	—	—
Sierpniowe za rs. 100.	—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1865 rs. 100	113	—	112	50
„ „ „ 1866	105	75	105	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125.	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po fr. ank. 2000 za rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	70	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warszw.-Wied. po frank. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Bydgoskiej za Rs. 100	62	50	—	—
Akcje Żegl. Parow. Kraj. rs. 100.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żelaz. Warsz.-Tatarskiej za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Dro. Żel. fab. Łódzkiej rs. 100	—	—	—	—
WEKLE.				
Berlin 100 Tal.	2 m.	116	40	116
Wrocław „ „	2 m.	—	—	—
Gdańsk „ „	2 m.	116	10	115
Hamburg 300 B. M.	2 m.	—	—	—
London 1 Ft. St.	3 m.	7	84	7
Paryż 300 Frank.	2 m.	93	90	—
Wiedeń 150 W. A.	2 m.	92	40	—
Petersburg 100 Ru. sr.	1 m.	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—
„ „ „ „	1 m.	—	—	—
„ „ „ „	1 m.	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 10

* „ „ do Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 34¹/₂

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentyry Rudolfa Okręt.

z Berlina d. 18 (30) Września 1866 r.

z BERLINA.	żądają	placą
5-ta Pożyczka Rosyjska	—	63 ¹ / ₄
Obligacje Skarbowe 4%	—	63 ³ / ₄
Listy Zastawne 4%	—	60 ³ / ₈
Bilety Banku Rosyjskiego	—	76 ³ / ₄
Weksle na Warszawę	—	76 ⁵ / ₈
„ Petersburg 3 tygodni	—	84 ¹ / ₈
„ „ 3 miesięczny	—	83 ¹ / ₂
„ Londyn 3 „	—	6 20 ⁵ / ₈
„ Paryż 2 „	—	79 ¹¹ / ₁₂
„ Hamburg 2 „	—	150 ³ / ₈
„ Wiedeń 2 „	—	78
Koleje Rosyjskie	—	76 ¹ / ₂
Akcje Terespolska	—	—
do Warszawsko-Wiedeńska	—	57 ¹ / ₄
do Warszawsko-Bydgoska	—	—
Nowa pożyczka premiowa 1 em	—	88 ⁷ / ₈
„ „ 2 em	—	82 ⁷ / ₈
Żyto ra targu	—	49 ³ / ₄
do „ dostawę	—	47 ¹ / ₄
z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn	—	127 50
„ Hamburg	—	95
„ Paryż	—	60 50
Pożyczka Narodowa	—	68
5% Metaliki	—	59 60
Akcje Banku Kredytowego	—	153
z PARYŻA.		
Renta 3%	—	69 40
Renta Włoska	—	57 50
Akcje Kredytu Ruchomego	—	673
dyskonto.	—	—
z LONDYNU		
3% Papiery (consols)	—	89 ¹ / ₄

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 6101). *Rząd Gubernjalny Lubelski.*

Józef Liber b. burmistrz miasta Wohynia złożył tytułem kaucji na zabezpieczenie funduszów miejskich tegoż miasta rs. 94 kop. 50 połowę tej kaucji czyli rs. 47 kop. 25 na rzecz Józefa Gawęckiego b. kasjera odstąpił, która na defekt przez niego zrzadzony już użytą została, druga zaś połowa własnością Józefa Libera będąca dotąd w Banku pozostaje i na to dowód bankowy na dzień 3 (15) Września 1837 r. Nr. 6844 miał sobie wydany. Zaś obecnie dowód namieniony zaginął, pizeto Rząd Gubernjalny wzywa, aby jeśli kto takowy posiada złożył go w biurze Rządu Gubernjalnego bo po upływie trzech miesięcy od niniejszego ogłoszenia, kaucja komu z prawa należeć będzie wydana zostaje a dowód bankowy wartość utraci.

Lublin d. 10 (22) Sierpnia 1866 r.
z up. Gubernatora,
Radca Rządu Gubernjalnego, Koźmiński,
za Naczelnika Kancelarii, Zawadzki.

(N. D. 6082) *Zarządzający Warszawskim Akcyjnym Dochoodem.*

Podaje do publicznej wiadomości, że przy Zarządzie Akcyjnym, znajdującym się na sprzedaż alkoholometry Tralesa, ostępowane i opatrzone świadectwem ekspedycji, ustanowionej dla sprawdzenia alkoholometrów po rsr. 9 za sztukę.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 6080) *Pisarz Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Kaliszu.*

Po śmierci:

1. Ludwika-Bolesława 2 ch imion Wzdulskiego, współwierzyciela sumy rsr. 1.500, dawniej pod Nr. 9 Działu IV, na dobrach Zagórze, z Okręgu Radomskiego zahipotekowanej, następnie pożyczką Towarzystwa Kredytowego Okresu III Serji II spłaconej, i w depozycie Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego znajdującą się.

2. Marji z Luniewskich Sucheckiej, wierzycielki sumy rsr. 10,920, na dobrach Suchezyce z Okręgu Piotrkowskiego, pod Nr. 14 Działu IV hipotekowanej, rozciągającej bezpieczeństwo i na dobrach Wielopole z tegoż Okręgu.

3. Stefana Jażdżewskiego i Jadwigi z Maczkiewiczów Bogusławskiej, współwierzycieli sumy rsr. 486, na dobrach Cienin Zaborny, część I, z Okręgu Puzdrskiego, pod Nr. 22, zaś na dobrach Cienin Zaborny część II, pod Nr. 10 Działu IV hipotekowanej.

4. Alfonsa - Władysława - Teofila trzech imion, a po przejściu na wiarę prawosławną, Włodzimierza Łojewskiego, wierzyciela sumy rsr. 3,000, pod Nr. 27 Działu IV na dobrach Brudnice z Okręgu Radomskiego hipotekowanej, i co do zastrzeżenia względem przepisania tytułu własności tychże dóbr, na imię jego w Dziale II zamieszczonego.

Otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin ostateczny w tutejszej Kancelarii Ziemiańskiej, na dzień 2 (14) Kwietnia 1867 r. pod prekluzją.

Kalisz dnia 15 (27) Września 1866 roku.

R. D. J. Ziemięcki.

(N. D. 6095). *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Zawiadamia, iż na dniu 13 (25) Marca 1867 r. wyznaczony został termin do regulacji spadku po Józefie Popławskim 1. właścicielu dóbr Łysolaje, 2. dóbr Biskupice w Okręgu Lubelskim położonych, oraz wierzycielu sumy 3 rs. 15,000 na dobrach Bliskowice w Okręgu Kraśnickim pod Nr. 27 Działu IV, 4 rs. 17,250 na dobrach Piaski Ruskie Okręgu Zamajskiego pod Nr. 66 działu IV, 5 rs. 6,000 na dobrach Targowisko i Bocki w Okręgu Krasnostawskim w dziale IV pod Nr. 39, 6 rs. 3,000 na dobrach Miętkie, w Powiecie Hrubieszowskim pod Nr. 49 działu IV, 7 rs. 3,000 z większej sumy rs. 6,000 resztujące, na dobrach Nielewów w Okręgu Hrubieszowskim w dziale IV ad Nr. 96 i 106, 8 rsr. 1,800 na dobrach Rystrejowice w Okręgu Lubelskim w dziale IV pod Nr. 12 ubezpieczonych.

Lublin d. 10 (22) Września 1866 r.
Edward Brodowski.

(N. D. 6094) *Rejent Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej w Kielcach.*

Zawiadamia, iż z następującą śmiercią:

1. W dniu 21 Lipca 1866 r. Ignacego Marcharzyńskiego, właściciela sumy rsr. 1,774 kop. 25, w Dziale IV do Nr. 6 lit. b. wykazu hipotecznego dóbr Mienowice z Okręgu Kieleckiego zabezpieczonej, kaucją za nią jako dzierżawcą dóbr supymowanych Gunów do akiejże wysokości zapisaną, obciążonej.

2. W dniu 28 Sierpnia 1866 r. Szlamy Rajzmana, właściciela: a) prawa wieczystej dzierżawy papierni, we wsi Sukowie, w Dziale III, do Nr. 1 wykazu hipotecznego dóbr Kielce z Okręgu Kieleckiego. b) sumy rsr. 315, w Dziale IV wykazu hipotecznego dóbr Dębina z Okręgu Jędrzejowskiego, do Nr. 18, zaś dóbr Zalesie z Okręgu Kieleckiego, do Nr. 7. c) trzeciej części sumy rs. 4500 i połowy sumy rs. 3,159 kop. 67 1/2, w Dziale IV wykazu hipotecznego dóbr Korytnica z Okręgu Szydłowskiego, pierwszej do Nr. 24, drugiej do Nr. 25 lit. a zabezpieczonych.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin ostateczny na dzień 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r. w Kancelarii swej wyznacza.

Kielce dnia 8 (20) Września 1866 roku.
Stanisław Makowski.

(N. D. 3861). *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Koneckiego.*

W skutek następującej śmierci Szmula Gotesman, właściciela nieruchomości w mieście Przedborzu Nr. 134, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 19 (31) Grudnia r. b. wyznaczono pod prekluzją. Końskie d. 7 (19) Czerwca 1866 r.
Jastrzębski.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

(N. D. 5990). *Sąd Pokoju Okręgu Czerskiego.*

Z powodu żądania nowej regulacji hipoteki nieruchomości miejskiej, a mianowicie:

Placu czynszowego mającego długości łokci sześćdziesiąt, szerokości łokci trzydzieści dwa w teritorium miasta Grójca Okręgu Czerskim pod Nr. 104 położonego, dawniej do Piusa Krawczyńskiego i Jana Waliszewskiego należącego.

Zawiadamia interesentów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w d. 21 Grudnia (2 Stycznia) 1866/7 r.

Wzywa ich przeto, aby do regulacji tej nieruchomości lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie a to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich przytem, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hipotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregośkolwiek z interesentów, na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji powyższej nieruchomości wydana będzie, nastąpi w dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1866/67 roku na posiedzeniu tutejszego Sądu i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Grójec dnia 13 (25) Września 1866 r.

J. Borowski, Pisarz.

LICYTACIE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 6069). *Rząd Gubernjalny Radomski.*

Prnieważ ogłaszane poprzednio licytacje na wydzierżawienie majątków po Duchowniństwie Świeckim Rzymko-Katolickim w zawiadywanie Skarbu przeszłych speliły co do niektórych bezskutecznie, zatem Rząd Gubernjalny podaje do publicznej wiadomości, że stosownie do rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 2 (14) Kwietnia r. b. Nro 19,645 odbywać się będą głośnie in plus licytacje o trzyletnią na lata 1866/9 od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. dzierżawę pod takimi samymi warunkami, jakie w Dzienniku Warszawskim Nro 151, 156 i 162 oraz w Dzienniku Gubernjalnym Radomskim Nr. 27 obwieszczone zostały, następujących majątków, mianowicie:

A. W biurze Rządu Gubernjalnego d. 10 (22) Października 1866 r.

1. Gruntów z propinacją po probostwie Zwolnń obejmujących, wyłącznie realności szpitalnej, przestrzeni około mórg 156 przęt. 21 i czyniących dochodu brutto rs. 166 k. 29, który po potrąceniu podatków rs. 57 kop. 78, wynosi netto rs. 108 k. 51, i od tej sumy licytacja wywołana będzie.

B. W biurze Naczelnika Powiatu Opoczyńskiego d. 10 (22) Października 1866 r.

2. Gruntów po probostwie w Kraśnicy obejmujących przestrzeni około mórg 126 przęt. 200, i czyniących dochodu brutto rs. 106 kop. 23, który po potrąceniu podatków rs. 41 kop. 39, wynosi netto kwotę rs. 63 k. 87 i od tej licytacja wywołana będzie.

C. W biurze Naczelnika P-tu Opatowskiego d. 10 (22) Października 1866 r.

3. Gruntów po probostwie w Siennie obejmujących przestrzeni około mórg 187 przęt. 235 i czyniących dochodu brutto rs. 393 k. 23, który po potrąceniu podatków rs. 331 k. 92 1/4, wynosi netto kwotę rs. 62 k. 30 3/4, i od tej licytacja wywołana będzie.

4. Gruntów po probostwie w mieście Grabowcu obejmujących przestrzeni około mórg 14 i czyniących brutto rs. 47 k. 74, który po potrąceniu podatków rs. 24 k. 20 1/4, wynosi netto kwotę rs. 23 k. 53 3/4, i od tej licytacja wywołana będzie.

5. Gruntów po probostwie w m. Łagowie i gruntów po probostwie szpitalnem obejmujących dochodu brutto rs. 145 k. 26, który po potrąceniu podatków rs. 77 k. 27 1/2, wynosi netto kwotę rs. 67 k. 93 3/4, i od tej licytacja wywołana będzie.

6. Gruntów należących do Mansjonarji przy probostwie w Ilży to jest:

1. Obejmującej około mórg 64 przęt. 263 1/2 i czyniącej dochodu rs. 63 k. 47.

2. Obejmującej około mórg 69 przęt. 133 1/2, i czyniącej dochodu rs. 63 k. 29 1/2.

3. Obejmującej około mórg 71 przęt. 220 1/4, i czyniącej dochodu rs. 76 k. 24.

Łącznie mórg 206 przęt. 17, czyniącej dochodu rs. 208 k. 1/2, od której to kwoty rs. 208 k. 1/2, szczegółowo lub razem licytacja wywołana będzie z włożeniem na dzierżawców obowiązków, iżby oprócz tych opłacali podatki mianowicie liwerunek zwyczajny i podwyższony, tudzież podymne z szarwarkiem, tak zwyczajne jako też podwyższone w takich ilościach jakie z rozkładu na każdą mansjonarję przypadną.

D. W biurze Naczelnika Powiatu Stopnickiego d. 10 (22) Października 1866 r.

7. Gruntów po probostwie w m. Szydłowie obejmujących przestrzeni około mórg 280 przęt. 70, i czyniących dochodu brutto rs. 333 k. 22, który po potrąceniu podatków rs. 225 k. 44 1/2, wynosi netto kwotę rs. 107 k. 77 1/2, i od tej licytacja rozpoczynać się będzie.

E. W biurze Naczelnika Powiatu Olkuskiego d. 10 (22) Października 1866 r.

8. Gruntów po probostwie w m. Żarnowcu obejmujących przestrzeni około mórg 74 przęt. 85 i czyniących dochodu brutto rs. 74 k. 25, który po potrąceniu podatków rs. 22 k. 50, wynosi netto kwotę rs. 51 k. 75 i od tej licytacja rozpoczynać się będzie.

Mający przeto chęć licytowania zechcą się stawić w miejscach i terminach powyżej wskazanych zaopatrzeni w wadia 1/4 części wywołanych sum wyrównyujące.

Radom, dnia 12 (24) Września 1866 roku.

Radca Gubernjalny, Stępiński,
za Naczelnika Kancelarii, Makowski.

(N. D. 6068). *Rząd Gubernjalny Płocki.*

Zawiadamia, że dnia 3 (15) Października r. b. od godziny 1 z południa, odbywać się będzie w biurze Rządu Gubernjalnego, głośna in minus licytacja, na dostawę do przędzalni wierzniących, w mieście Płocku i Pułtuskulnu, przez czas trzyletni, to jest od włącznie dnia 20 Grudnia 1866 r. (1 Stycznia) 1867 r. do końca roku 1869. Dla obu więzień, oznaczoną jest potrzeba około 100 pudów lnu rocznie, i w tym stosunku podług zapotrzebowań nadzorców więzień, dostawa lnu w ilości mniejszej lub większej, w miarę ludności więziennej ma być uskutecznią. Cena jednego puda lnu, oznaczoną została rsr. 5 k. 60 i od tej rozpocznie się in minus licytacja. Na wadium do licytacji, każdy przystępujący, winien złożyć w którejkolwiek Kasie Skarbowej lub Miejskiej, gotowizną lub w papierach na kaucję dezwolonych rsr. 112. Warunki do tej entrepryzy każdego dnia, prócz swiąt w wydziale policyjno-wojskowym, tutejszego Rządu Gubernjalnego przejrzane być mogą.

Płock dnia 7 (19) Września 1866 roku.

p. o. Gubernatora Cywilnego B. Medem.
Radca Gubernjalny Krokowski,
Naczelnik Sekcji Dylewski.

(N. D. 5865) *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w skutek reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 22 Lutego (6 Marca) r. b. Nro 6933/2478 odbywać się będzie w d. 12 (24) Października i następnym o godzinie 12 w południe w kancelarii Urzędu Leśnego Gryżkabuda w Bojskiskach w obec Asesora Nadleśnego, licytacja publiczna na sprzedaż drzewa w ciciach składających się toż Leśnictwo a mianowicie:

1. W obrębie Zygmuntki okr. II. Nr. 10 i 11 na przestrzeni mórg 33 przęt. 124, ocenionego na rs. 779 k. 57 1/2.

2. W ob. Ogorkiszki okr. II. Nr. 10 i 11 na przestrzeni mórg 42 przęt. 280, ocenionego na rs. 243 k. 51 1/2.

3. W obr. Szwukary okr. II. Nr. 10 i 11 na przestrzeni mórg 41 przęt. 238, ocenionego na rs. 367 k. 17.

4. W obr. Dębobabuda okr. II. Nr. 10 i 11 na przestrzeni mórg 26 przęt. 202, ocenionego na rs. 278 k. 98.

5. W ob. Wysokaruda okr. N. 9 i 10 na przestrzeni mórg 137 przęt. 80, ocenionego na rs. 317 k. 91.

6. W obr. Podkorduki okr. N. 10 i 11 na przestrzeni mórg 41 przęt. 48, ocenionego na rs. 478 k. 83.

7. W obr. Łodyzki okr. II. Nr. 9 i 10 na przestrzeni mórg 42 przęt. 202, ocenionego na rs. 315 k. 26 1/2.

8. W obr. Mejszta okr. II. Nr. 9 i 10, na przestrzeni mórg 55 przęt. 152, ocenionego na rs. 66 k. 60.

9. W obr. Beruksztys okr. II. Nr. 6 do 10 na przestrzeni mórg 66 przęt. 235, ocenionego na rs. 148 k. 29 1/2.

10. W obr. Papiszki okr. II. Nr. 5 do 10 na przestrzeni mórg 109 przęt. 78, ocenionego na rs. 163 k. 25.

11. W obr. Paryż okr. II. Nr. 9 i 10 na przestrzeni mórg 27 przęt. 40, ocenionego na rs. 50 k. 74.

12. W obr. Kwokampis okr. II. Nr. 5 do 10 na przestrzeni mórg 145 przęt. 90, ocenionego na rs. 619 k. 87 1/2.

13. W o. Wierchniewo okr. II. N. 1 i 2 na przestrzeni mórg 38 przęt. 172, ocenionego na rsr. 299.

14. W obr. Jankampis okr. II. Nr. 10, na przestrzeni mórg 13 przęt. 108, ocenionego na rs. 67 k. 61 1/2.

15. W obr. Lokajcie okr. II. Nr. 9 i 10 na przestrzeni mórg 39 przęt. 50, ocenionego na rs. 629 k. 40.

16. W obr. Juszkiokr. II. Nr. 8, 9 i 10 na przestrzeni mórg 32 przęt. 78, ocenionego na rs. 15 k. 68 1/2.

Razem oceniono na rs. 4,841 k. 72.

Ten tylko przypuszczony będzie do licytacji publicznej o nabycie tego drzewa kto złoży przed oznaczonym terminem delegowanemu Asesorowi Nadleśnemu kwit kaasy gubernialnej Powiatowej lub Urzędu Leśnego Gryżkabuda, na wniesienie na wadium 1/4 części ogólnych zastawnych lub innych procentowych papierach skarbowych w kwocie odpowiadającej 1/10 części wartości drzewa wyżej oznaczonej jak to:

W obrębie Zygmuntki	rs.	78.
Ogorkiszki	24.	
Szumkory	37.	
Dębobabuda	28.	
Wysokaruda	32.	
Podkordaki	48.	
Łodyzki	32.	
Mejszta	7.	
Beruksztys	15.	
Papiszki	16.	
Paryż	5.	
Kwokampis	62.	
Wierchniewo	30.	
Jankampis	6.	
Lokajcie	63.	
Juszkio	2.	

Nieutrzymujący się przy licytacji otrzyma zaraz upoważnienie do olebrania wadium, zaś wadium nabywcę przy podpisaniu protokołu licytacyjnego uzupełnione do 1/10 części ogólnej sumy na licytacji postapionej, pozostanie w kasie Skarbowej Królestwa jako kaucja

Licytacja odbywać się będzie szczegółowo obrębami i rozpoczynać się będzie od sum szacunkowych wyżej oznaczonych.

Warunki do licytacji oraz warunki kontraktowe przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy swiąt w biurze Rządu Gubernjalnego Augustowskiego lub kancelarii Urzędu Leśnego Gryżkabuda w Bejaksiskach.

Suwalki, d. 5 (17) Września 1866 roku.
p. o. Vice-Gubernatora, Ceretilew.

Zarządzający Wydziałem, Grabowski,
za Naczelnika Sekcji, Jaholkowski.

(N. D. 6083) *Dyrekcja Mennicy Warszawskiej.*

Podaje do wiadomości publicznej że w dniu 10 (22) Października r. b. o godzinie 11-ej przed południem odbędzie się w lokalu biura Dyrekcji Mennicy przy ulicy Bielańskiej pod Nr. 607 położonym, licytacja głośna in minus na przedsiębierstwo reperacji dachów i rynnien w zabudowaniach Mennicznych, w ciągu lat 3-ch, a to stosownie do warunków, które każdodziennie z wyłączeniem dni swiátecznych, w biurze Dyrekcji Mennicy przejrzane być mogą.

Za praetium fisci do licytacji naznacza się suma rsr. 31 kop. 54, wadium zaś przed rozpoczęciem teje złożyć się winne, wynosi rsr. 10.

Zastrzega się przytem, że do rzeczony licytacji, sami tylko wykwalifikowani majstro-wie blacharscy, okazaniem oryginalnych konsensów, wylegitymować się mający, przypuszczeni zostaną.

Warszawa d. 14 (26) Września 1866 r.
p. o. Dyrektora, St. Pusch.

(N. D. 5941). *Zarząd Poczty w Królestwie Polskim.*

Podaje do wiadomości, iż w dniu 30 Wrze-

śnia (12 Października) r. b. o godzinie 12 w południe, w sali posiedzeń Zarządu Poczty w Królestwie Polskim przy roku ulicy S-to Krzyżkiej pod Nr. 1337, odbędzie się licytacja, in minus przez opieczetowane deklaracje na dostawę dla biur Zarządu Poczty i Poczta-
tamtu Warszawskiego, na czas zimowy w latach trzech po sobie następujących, to jest 1866/7, 1867/8 i 1868/9 drzewa sosnowego o-pałowego, mniej więcej rocznie 250 sążni ku-bicznych w szczapach, trzymających długo-ści stóp 6, objętości stóp sześciennych 216.

Cena sążnia pomienionego drzewa z dostawą na dziedzińce gmachów Poczty w Warszawie pod Nr. 421 przy ulicy Krakow-skiej-Przedmieście i pod Nr. 1337 przy rogu ulicy S-to Krzyżkiej położonych, z ułożeniem tegoż na miejscu, ustanawia się na rs. 9 kop. 50 i od tej ceny licytacja in minus rozpocze-ty zostanie, gatunek zaś drzewa, oraz inne zastrzeżenia, zamieszczone są w warunkach licytacyjnych, które przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy święta, w biurze Zarządu Poczty u Naczelnika Kancelarii w godzinach służbowych.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winien złożyć deklarację opieczetowaną, na ręce Naczelnika Kancelarii Zarządu Poczty przed godziną 12 w południe w dniu do licytacji wskazanym, bez poprawek, skrobań, oraz przekreślań, na papierze stempowym ceny kop. sr. 30 napisaną i w niej wyraźnie literami wymienić procent, jaki od ceny ozna-czonej odstępuje.

Do deklaracji dołączyć należy dowody kwa-lifikacyjne, że podejmujący się dostawy, jest handlującym drzewem i posiada w Warsza-wie składy drzewa, gdyż tylko tacy do licyta-cji przypuszczeni będą, oraz dołączony być winien kwit kasy głównej Pocztovej w War-szawie na złożone wadium w kwocie rs. 250 w gotowości lub papierach na składanie wa-diumi dozwolonych istniejącymi przepisami.

Deklaracje skrobane, poprawiane i napisane nie podług niżej zamieszczonego wzoru, oraz nie poparte powyższymi dowodami, przy-jętymi nie będą.

(Napisać na stemplu ceny kop. 30).

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Zarządu Poczty w Królestwie Polskim z dnia 10 (22) Września 1866 r. Nr. 19,165 podaje niniejszą deklarację, iż podejmuje się dostawy dla tegoż Za-rządu Poczty i Poczta-
tamtu Warszawskiego, na czas zimowy w latach trzech po sobie nastę-pujących, to jest 1866/7, 1867/8 i 1868/9 drze-wa sosnowego o-pałowego, rocznie mniej wię-cej 250, wyraźnie dwieście pięćdziesiąt sążni cało kubicznych w szczapach sześćsto stopo-wych, szczerze ułożonych, z dostawą tegoż na dziedzińce gmachów Poczty w War-szawie pod Nr. 421 przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście i pod Nr. 1337 przy rogu ulicy S-to Krzyżkiej położonych, za odstąpieniem od ceny za jeden sążnię pomienionego drzewa na rs. 9 kop. 50, wyraźnie rubli srebrem dzie-więć kopiejek pięćdziesiąt oznaczonej (tu wypisać wyraźnie liczbą a następnie literami procent jaki dostawca odstąpić zadeklaruje), podając się wszelkim obowiązkom i zastrze-żeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które po odczytaniu w zupełności przyjmuje, kwit kasy głównej Pocztovej na złożone wa-dium w ilości rs. 250, wyraźnie rubli srebrem dwieście pięćdziesiąt dołączam.

Stale moje zamieszkanie jest w NN. przy ulicy NN. pod Nr. NN., pisałem w Warsza-wie dnia N. miesiąca N. roku 1866.

(Podpisać czytelnie imię i nazwisko).

Warszawa d. 10 (22) Września 1866 r.

Z upoważnienia Dyrektora Poczty,
I-szy Radca Zarządu, Grzecznowski,
Naczelnik Oddziału, Hrubant.

(N. D. 6086) Dyrekcja Ubezpieczeń.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 26 Września (8 Października) 1866 r. to jest w poniedziałek od godziny 10 z rana odbywać się będzie w domu pod Nr. 2239 w Warszawie przy ulicy Nalewki przed de-legowanym urzędnikiem Dyrekcji Alojzym Wolskim publiczna głośnie i plus licytacja, na sprzedaż towarów łokciowych jedwab-nych wełnianych i t. p. na rs. 221 kop. 93 po uszkodzeniu przez pogorzel dnia 30 Lipca (11 Sierpnia) 1866 r. w powyższym domu wynikłą oszacowanych.

Sprzedaż dopełnioną będzie widnej partii.

Bliszą wiadomość o warunkach powzięć można w dniu licytacji na miejscu jej odby-cia u delegowanego.

Warszawa d. 16 (28) Września 1866 r.

Prezes, Wierniewicz.

Naczelnik Kancelarii, Słomiński.

(N. D. 5755) Wydział Stada Rządowego Koni w Janowie.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w mieście Warszawie w Ujeżdżalni na Król-wskiej ulicy odbędzie się publiczna sprzedaż 83 sztuk koni Rządowych pochodzących angi-elskiego, Rysackiego i Anglo-Arabskiego, spo-sobnych do zaprzęgu i pod wierzch, oraz do dalszej produkcji. Wspomniane konie wysta-wione będą na sprzedaż w dwóch terminach mianowicie w d. 5 (17) Października r. b., 23 ogierów i 13 ogierków z lat 1862, 1863, 1864,

i 1865, a w d. 24 Października (5 Listopada) r. b. 17 klaczy stadnych odstanowiących w r. b. ogierami celnymi oraz 25 klaczek z lat 1862, 1863, 1864 i 1865.

Opisanie szczegółowe koni w każdym czasie może być przejrzane w biurze wydziału sta-dnego w Janowie.

Sprzedaż publiczna odbywać się będzie w ter-minach powyżej oznaczonych, bez przerwy co-dziennie poczynając od godziny 11 z rana, aż do zupełnego ukończenia z wyjątkiem dni świątecznych.

Janów, d. 1 (13) Września 1863 roku.

Z upow. J. O. Księcia Mszczerskiego

Zawiadującego Zakładem Stadnym,

Konjuszy Stada, Radca Honorowy,

Seelig.

Sekretarz Wydziału, Stokowski.

(N. D. 6067) Naczelnik Kancelarii Banku Polskiego.

Podaje do wiadomości, że w dniu 6 (18) Pa-ździernika r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się w biurze Wójta gminy w Powązkach gło-śna licytacja in plus na sprzedaż do rozebra-nia opustoszałych budynków drewnianych po b. Fabryce tabaczej w których część zdrowe-gie i do buławy użyć się dającego budulca je-szcze się znajduje.

Cena szacunkowa pomienionych budynków do licytacji na ogół lub szczegół ustanowiona jest następująca:

za szepę Nr.	1	rs.	67 kop.	50.
" "	2	"	90	"
" "	3	"	225	"
" "	4	"	22	50.
" "	5	"	198	"
" "	6	"	20	"
Razem. rs. 623 kop. —				

Przystępujący do licytacji winien złożyć na wadium 1/10 część ustanowionego szacunku. Zaraz zaś po przybyciu, winien nabywca cały postąpiony szacunek oraz rs. 3 tytułem zwrotu kosztów ogłoszenia licytacji, złożyć na ręce Wójta Gminy Powązki a nabyte budynki swoim kosztem rozabrać a materiał najdalej w ciągu dni 25 od daty licytacji z miejsca uprzą-
nąć.

Warszawa d. 16 (28) Września 1866 r.

J. Makulec.

(N. D. 2955) Delegowany Sekretarz Magistratu Miasta Płocka.

Podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek reskryptu W-o Naczelnika Powiatu Płockiego, z dnia 23 Sierpnia (4 Września) r. b. Nr. 13982, na rzecz zaległej opłaty z gorzelnii od wyrobu wódki, w dniu 26 Wrze-śnia (8 Października) r. b., jako terminie skró-conym, w godzinach rannych na gruncie wsi Szumlin, w drodze publicznej licytacji sprzedane będą zajęte przedmioty, a miano-wicie: osiem sztuk owiec rasy poprawnej, a to za gotowe pieniądze zaraz uścić się ma-jące. Każdy przeto chęć mający licytowa-nia, zechce się w terminie i miejscu wyż o-znaczonym stawić.

Płock dnia 8 (20) Września 1866 r.

B. Witkowski.

(N. D. 5856) Delegowany Sekretarz Magistratu Miasta Płocka.

W skutek reskryptu W-o Naczelnika Po-wiatu Płockiego, z dnia 23 Sierpnia (4 Wrze-śnia) r. b. Nr. 13982. Podaje do publicznej wiadomości, że na rzecz zaległej opłaty z gorzelnii od wyrobu wódki, w dniu 29 Września (11 Października) r. b. jako termi-nie skróconym, w godzinach rannych na gruncie wsi Gutarzewo, w drodze publicznej licytacji przed podpisaniem sekretarzem ma-gistratu sprzedane będą zajęte przedmioty, a mianowicie: aparat gorzelniany miedziany, z wszelkimi doń należącymi przyborami i rurami. Oraz sto sztuk owiec (macior), a to za gotowe pieniądze zaraz uścić się mające, każdy przeto chęć licytowania mający, zechce się w terminie i miejscu oznaczonym wyżej stawić.

Płock dnia 8 (20) Września 1866 r.

B. Witkowski.

(N. D. 6061) Rada Opiekunów Domu Przytulku i Pracy.

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 28 Września (10 Października) r. b. o go-dzinie 5 po południu w kancelarii domu przy-tulku i pracy za rogatką Wolską, odbywać się będzie licytacja na dostawę żywności w ciągu roku 1867 dla osób w tymże Instytucie osadzonych; licytacja powyższa, do której wymagane jest wadium w ilości rubli srebrem trzysta odbyć się ma za pośrednictwem de-klaracji opieczetowanych na papierze stem-powym 30 kopiejkowym spisanych i rozpo-cznie się in minus od ceny kopiejek 8, ⁹⁵/₁₀₀ za jedną całodzienną porcję żywności. Wa-runki do licytacji i wzór do deklaracji przej-rzane być mogą każdego dnia wyjąwszy święta uroczystych w kancelarii instytucyjowej.

Warszawa d. 14 (26) Września 1866 r.

Sędzia Prezydujący, Hempel.

(N. D. 6064) Rada Szczegółowa Opiekunów Szpitala Dzieciątka Jezus.

Podaje do wiadomości, że w Kancelarii Szpitala Dzieciątka Jezus, dnia 28 Wrze-
śnia (10 Października) r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się głośnie i plus licytacja na sprzedaż efektów jakie pozostały po zmarłych chorych w temże szpitalu.

Przetjum do licytacji ryczałtowo na wszy-stkie efekta ustanowione jest rs. 230.

Każdy pragnący przystąpić do licytacji, winien najpóźniej na godzinę przed termi-nem licytacyjnym złożyć wadium rsr. 23 i przedpłatę rsr. 6 na koszt ogłoszenia licy-tacji.

Kto nad przetjum licytacyjne najwyższe po-da, będzie w obowiązku postąpić sumę, wnieść natychmiast, po straceniu wadium do kasy szpitalnej i zaliczyć w rzeczy, tegoż samego dnia zabrać ze szpitala.

Nie utrzymującym się przy licytacji, wa-djum i przedpłata na koszt ogłoszenia licy-tacji, zwrócone będą zaraz po jej odbyciu.

Wykaz efektów, mających być sprzedane-mi, może być przejrzany każdodziennie, wyjąwszy święta w Kancelarii szpitala w go-dzinach biurowych, same zaś efekta, tylko w dniu licytacji.

Warszawa d. 15 (27) Września 1866 r.

za Opiekana Prezydującego,

Członek Rady,

Radca Dworu J. Głębocki.

(N. D. 6044) Adjunkt Policyjny Powiatu Warszawskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z rozporządzenia W-go Naczelnika Powiatu Warszawskiego, z dnia 7 (19) Września r. b. Nr. 22956, we wsi Skulach w Powiecie War-szawskim, w dniu 22 Września (4 Października) r. b. o godzinie 12 z południa, odbywać się będzie publiczna licytacja, na sprzedaż siana w znacznej ilości na rzecz skarbu za-jętego, więcej dającemu za gotowe pienią-dze.

Warszawa d. 13 (25) Września 1866 r.

(N. D. 6063). Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkały, jako Obrońca Ludwika Ginter czeladnika młynarskiego, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków mianowicie:

Jednego z d. 5 (17) Listopada 1855 r. dział majątku po Tomasz Ginter, jak nie-mniej oszacowanie i sprzedaż nieruchomości pod Nr. 2 za rogatkami Zabkowskiemi na Pradze położonej, na wypadek niemożności dogódnego podziału w naturze nakazującego i dalsze czynności związkowe rozporządzającego.

Drugiego z d. 23 Maja (4 Czerwca) 1856 r. opinia o niemożności podzielenia w naturze o-ras takę rzeczonyj nieruchomości zatwierdza-jącego.

Obudów z powództwa Ludwika Ginter czeladka młynarskiego w Pradze przy War-szawie za rogatkami Zabkowskiemi pod Nr. 2 zamieszkałego, przeciwko Marjannie Ginter wdowie w imieniu własnem, oraz jako matce i głównej opiekunce nieletnich Wilhelma i E-milji rodzeństwa Ginter, z niegdy Tomaszem Ginter spłodzonych dzieci w Pradze przy War-szawie za rogatkami Zabkowskiemi pod Nr. 2 zamieszkałej, przez Bronikowskiego Patrona bronionej, w Trybunale Cywilnym Warszaw-skim zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów:

Nieruchomość w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkowskiemi pod Nr. 2 na grun-cie dziedzicznym położona, prawem niepodziel-nej własności do SS-rów Tomasza Ginter na-lżąca składająca się:

a) Z domu o parterze z drzewa w słupy na podmurowaniu z kamienia polnego postawio-nego, pod dachem gontami krytego, mającego jeden komin nad dach wymurowany, długiego łokci 25, cali 18, szerokiego łokci 3 cali 15.

b) Stajni z drzewa pod pół dachem deskami pokrytej z drzwiami pojedynczymi do kłódki, przy tej stajni urządzone są chlewki i wozow-nia bez drzwi pod jednym dachem.

c) Kłoki o dwóch sedesach z desek półcał-owych gontami pokrytej bez drzwi.

d) Komórek z bali i desek pół dachem szczytowym gontami krytym.

e) Młyna deptaka z drzewa w słupy posta-wionego pod dachem gontami krytym o jed-nych drzwiach pojedynczych i z wyżejżonych i jednym oknie z boku.

f) Młyna wiat aka z drzewa z desek na pod-murowaniu z cegły na wapno postawionego gontami pokrytego z 4-ma smiżami o jednym ganku, z dwoma kamieniami nowymi, wałem, dyszlem, kołowrotem do obracania, drzwiami z wyżejżonymi wchodowymi, długiego łokci 11, szerokiego łok. 10 wysokiego łokci 12.

g) Studni z żurawiem.

h) Gruntu ogólnej powierzchni łokci kwadr. 18,820 z którego opłaca się corocznie czynszu in recognitionem domini directi do Magistratu Miasta Warszawy rs. 2 kop. 34.

Obszerniejsze opisanie relacja biegłych po-spół z taką sądownie d. 27 Listopada (9 Gru-dnia) i następnym dni 1865 r. sporządzone obejmują.

Po odbyciu w d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i wa-runków licytacyjnych nieruchomości Nr. 2 w Pradze przy Warszawie za rogatkami Zabkow-skiemi położonej, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia rze-czonej nieruchomości na d. 6 (18) Września

1866 godzinę 10 z rana wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu zwykłych posie-dzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 przed W. Józefem Brzezińskim Asesorem Trybunału delegowa-nym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w kancelarii Podpisarza Try-bunału Wydz. II i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 4,006 kop. 50 ¹/₂ jako szacunku takśa biegłych wynale-zionego.

Warszawa d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r.

Julian Czajkowski, Patron.

Po odbyciu w dniu 6 (18) Września 1866 r. przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2 w Pradze przy Warszawie za Rogatka-mi Zabkowskiemi położonej, termin do ostate-cznego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 3 (15) Października r. b. godzinę 5-tą z południa wyznaczony został który się odbę-dzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywil-nego Warszawskiego przed W-ym Głębockim Asesorem Delegowanym.

Warszawa d. 7 (19) Września 1866 r.

Julian Czajkowski, Patron.

(N. D. 6062).

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkały, jako Obrońca Jó-zefy z Dąbrowskich Zgierczyńskiej, zawiada-mia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyro-ków mianowicie:

Jednego z dnia 8 (20) Kwietnia 1866 roku dział majątku po Stanisławie Zgierczyńskim im pozostałego nakazującego, oraz oszacowanie i sprzedaż nieruchomości spadkowej Nr. 1881 w Warszawie, na wypadek niemożności dogódnego podziału w naturze rozporządzającego.

Drugiego z dnia 8 (20) Lipca t. r. takśa wraz z opinią o niepodzielności zatwierdza-jącego.

Obudów z powództwa wyżej wymienionej Józefy z Dąbrowskich Zgierczyńskiej po Sta-nisławie Zgierczyńskim pozostałej wdowy, współwłaścicielki nieruchomości Nr. 1881 tam-że w Warszawie zamieszkałej, przeciwko Ka-zimierzowi Rekwart obywatelowi, jako opie-kunowi przydanemu nieletnich Stanisława Józefa i Pelagii-Józefy po dwa imiona mają-cych rodzeństwa Zgierczyńskich, w małżeń-stwie niegdy Stanisława Zgierczyńskiego z żyjącą Józefą z Dąbrowskich Zgierczyńską spłodzonych dzieci, pod Nr. 338 i Karolowi Ejszych majstrowi profesji szklarskiej jako opiekunowi szczególnemu tychże nieletnich, pod Nr. 258 w Warszawie zamieszkałym przez Cholewickiego Patrona Trybunału bronionym, wystawia się na publiczną sprzedaż w dro-dze działów:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 1881.

w Warszawie przy ulicy Kościelnej na gruncie czynszowym położona, prawem niepodzielnej własności do Józefy z Dąbrowskich Zgierczyń-skiej i SS-rów Stanisława Zgierczyńskiego na-leżąca, składająca się:

a) Z domu frontowego od ulicy Kościelnej w części mrowanego, z cegły palonej, na wa-pno, w części drewnianego o parterze z piwni-cami sklepionymi i mieszkaniami poddasznymi pokrytego dachem jednospadkowym, w części dachówka, w części gontami pokrytym, dług. łokci 27 ¹/₂, szerokiego łokci 15, wysokiego łokci 5.

b) Oficyny w tyle za domem frontowym z le-wej strony, pobudowanej z cegły palonej na wapno, pokrytej dachem jednospadkowym dachówką karpiówką pokrytym, o parterze z mieszkaniami poddasznymi dług. łok. 17 ¹/₂ szer. łok. 9 wysok. łok. 5 ¹/₄.

c) Przystawki mieszczącej w sobie obecnie bufet z drzewa postawionej, dotykającej ofi-cyny ad b) o parterze blachą z lamą pokrytej z dachem jednospadkowym.

d) Altany w ogrodzie z lewej strony posta-wionej, z drzewa blachą żelazną pokrytej, z dachem jednospadkowym.

e) Szopy na skład różnych sprzętów na dole z lewej strony w ogrodzie pobudowanej z drze-wa w złym stanie będącej.

f) Kłoki i komórki z prawej strony w po-dwórzu przy bramie wjazdowej, z drzewa po-budowanych, z dachem jednospadkowym, de-skami pokrytym.

g) Parkanów i ogrodzeń.

h) Przegrody pomiędzy podwórzem a ogród-kiem górnym z desek heblowanych z d. zwi-ami jednokrzydłowymi.

i) Schodów w ogrodzie z górnej kondygnacji do dolnej w wanchach o 18 stopniach.

k) Stołów i ławek w ogrodzie.

l) Drzew owocowych i krzewów w ogrodzie.

1) Gruntu pod całą nieruchomości łokci kwadr. 2,466 ³/₄ obejmującego, z którego opłaca się czynszu rocznie do kościoła Panny Ma-rji rs. 1 kop. 20.

Obszerniejsze opisanie, relacja biegłych po-spół z taką sądownie w d. 3 (15) Maja i na-stępnym dni 1866 r. sporządzone obejmują.

Po odbyciu w d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 roku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nro 1881 w Warszawie, termin do drugiej publi-kacji, a zarazem przygotowawczego przysądze-nia rzeczonyj nieruchomości na dzień 6 (18)

Września 1866 r. godzinę 10 z rana, wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N-rem 549 przed W. Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzyć można w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału III, i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs 5,626 k, 38 $\frac{3}{4}$, jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa, d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r.
Juljan Czajkowski, Patron.

Po odbyciu w d. 6 (18) Września r. b. przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1881 w Warszawie, termin do ostatecznego przysądzenia takowej wyznaczony został na dzień 7 (19) Października 1866 r. godzinę 5 $\frac{1}{2}$ z południa, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, przed W. Sadkowskim Asesorem Trybunału delegowanym.

Warszawa, d. 7 (19) Września 1866 r.
Juljan Czajkowski, Patron.

(N. D. 6085). Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Nr. 545 zamieszkały, jako popierający sprzedaż w drodze działów dwóch nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1152 i Nr. 1163 położonych; do Katarzyny z Szamborskich Chachałowiczowej, Mateusza Szamborskiego, Józefa Ureckiego i Anny Pauliny Ureckiej nieletniej należących i hypotecznie na ich imie uregulowanych, zawiadamia i ogłasza: iż z mocy wyroku Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 29 Lipca (10) Sierpnia 1863 r. pomiędzy Katarzyną z Szamborskich Chachałowicz wdową, w Warszawie pod Nr. 1563 zamieszkałą, przez niegdy Leona Chraszczeńskiego Mecenasa stawającą, przeciwko:

1. Janowi Ureckiemu w Warszawie pod Nr. 608, jako opiekunowi ad hoc Anny Pauliny Ureckiej.

2. Mateuszowi Szamborskiemu, urzędnikowi w Warszawie pod Nr. 1152 i 1163 w imieniu własnem działającemu, oraz jako przydanemu opiekunowi tejże nieletniej.

3. Józefowi Ureckiemu obywatelowi w Warszawie pod Nr. 1563 zamieszkałym, przez Wyżykowskiego Patrona stawającym zapadłego.

Dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Franciszce z Jagodzińskich Szamborskiej pozostałego, składającego się głównie z dwóch nieruchomości Nr. 1152 i Nr. 1163 w Warszawie położonych, na imie Sukcesorów współdzielących się hypotecznie uregulowanych, a w razie niemożności podzielenia ich w naturze, sprzedaż onych przez publiczną licytację postanawiającego.

Nieruchomość Nr. 1152 w Warszawie przy ulicy Łuckiej położona, składa się z domu masiv murowanego parterowego o mieszkaniach poddasznych, w części piwnicami sklepionymi pod nią znajdującymi się, dachówką karpiołąką pokrytą, frontem do ulicy Łuckiej stojącego, stajenki z bali w słupy deskami kryte, do rozebrania zakwalifikowanych, studni balami cembrowanej nakrytej z pompą i korbą drewnianą, cegły starej dwie kupy ułożonej, bali i futer drewnianych okiennych i drzwiowych, wapna w dole, bruku w podwórzu, drzew i krzewów fruktowych i gruntu pod całą posesją czynszowego, wynoszącego łokci kw. 10,792.

Nieruchomość zaś Nr. 1163 w Warszawie przy ulicy Łuckiej położona, składa się z ogrodu fruktowego 6,200 łokci kw. obejmującego.

Biegli mianowani do oszacowania powyżej wymienionych nieruchomości szacunek pierwszej, to jest: Nr. 1152 ustanowili na rs. 5,686 kop. 30, szacunek zaś drugiej Nr. 1163 na rs. 1,724.

Oszacowania te wyrokami Trybunału dnia 13 (25) Października 1864 r. zapadłym potwierdzone zostały.

Do odbycia sprzedaży delegowanym jest W-ny Szadkowski Asesor Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale II, pod Nr. 549 odbyła się już dnia 31 Sierpnia (12 Września) r. b. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 18 (30) Października r. b. o godzinie 9 i pół z rana, odbędzie się druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzyć mogą, u W-go Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie wydziału II i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja nieruchomości Nr. 1152, zacznie się od sumy rs. 5,686 kop. 30, a licytacja nieruchomości Nr. 1163 od sumy rs. 1,724 jako

szacunku za każdą z nich taksą biegłych wynalezionego.

Ksawery Chraszczeński.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1152 i nieruchomości Nr. 1163 w dniu 18 (30) Października 1865 r. delegowany Asesor Trybunału, termin do ostatecznego przysądzenia obydwóch wyżej wymienionych nieruchomości na dzień 15 (27) Listopada 1865 r. godzinę 4 po południu wyznaczył, lecz gdy termin ten spadł, a w trakcie sprzedaży zszedł z tego świata Marcin Szamborski, współwłaściciel tychże nieruchomości, pozostawiając po sobie jedną córkę Kamilę Franciszkę dwóch imion Szamborską pannę pełnoletnią i gdy nieletnia Anna Paulina Urecka wyszła za mąż za Józefa Sałacińskiego urzędnika Banku Polskiego, przeto delegowany Asesor Trybunału rezolucją dnia 15 (27) Sierpnia 1866 r. wydaną, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości przysądzenia na dzień 12 (24) Września 1866 r. godzinę 5 $\frac{1}{2}$ po południu wyznaczył, z powodu zaś spadnięcia i tego terminu delegowany Asesor, rezolucją dnia 13 (25) Września 1866 r. wydaną, nowy termin na dzień 27 Września (9 Października) 1866 r. godzinę 5 z południa wyznaczył i w terminie tym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w wydziale II, ostateczną sprzedaż obydwóch nieruchomości przed W-ym Sadkowskim Asesorem tegoż Trybunału odbędzie się.

Do licytowania nieruchomości Nr. 1152 złożyć należy na vadium sumę rs. 400, do licytowania zaś nieruchomości Nr. 1163 taką sumę rs. 400

Ksawery Chraszczeński.

(N. D. 6060)

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549a zamieszkały, jako Obrońca Konstantego Mierzejewskiego obywatela, współwłaściciela nieruchomości Nr. 1512a w Warszawie położonej, tamże zamieszkałego, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków, mianowicie:

Jednego z dnia 7 (19) Października 1865 r. dział majątku ruchomego i nieruchomego, po Wandzie z Hauszylłów Mierzejewskiej pozostałego, nakazującego oraz oszacowanie i sprzedaż nieruchomości Nr. 1512a, w Warszawie, na wypadek niemożności dogodnego podziału w naturze i dalsze czynności zwiążkowane rozporządzającego.

Drugiego z dnia 14 (26) Marca 1866 r. opinią o niepodzielności, tudzież taksę rzeczony nieruchomości, przez biegłych przysięgłych sporządzoną zatwierdzającego.

Obudów z powódzwa wyżej wymienionego Konstantego Mierzejewskiego, przeciwko Janowi Weinert Sędziemu Apelacyjnemu, jako opiekunowi szczególnie nieletnich: Czesława, Marji, Bronisławy, Jana i Wandy rodzeństwa Mierzejewskich w małżeństwie Konstantego Mierzejewskiego, z niegdy Wandą z Hauszylłów Mierzejewską sędziem dzieci, w Warszawie pod Nr. 490/1, oraz Antoniem Hauszyl obywatelowi, jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich, pod Nr. 1512a zamieszkałym, przez Zygmunta Krysińskiego, obrońcę przy Senacie stawającym, w Trybunale Cywilnym Warszawskim zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 1512 lit. A.

w Warszawie przy ulicy Złotej, na gruncie emfiteutyicznym położona, prawem niepodzielnej własności do SS-rów Wandy z Hauszylłów Mierzejewskiej, oraz do Konstantego Mierzejewskiego należąca, składająca się:

a. Z domu frontowego masiv murowanego, z cegły palonej na wapno, o suterynach, parterze, pierwszym i drugim piętrze, blachą żelazną pokrytego, długiego łokci 24 $\frac{1}{2}$, szerokość łokci 25, wysokość łokci 22.

b. Komórek w podwórzu, równoległe do powzższego domu postawionych, o parterze i piętrze z drzewa na podmurowaniu blachą żelazną pokrytych.

c. Wozowni i stajni na podmurowaniu z drzewa pobudowanych, blachą żelazną pokrytych.

d. Kloak z drzewa o 4 sedesach, blachą żelazną pokrytych

e. Studni wraz z pompą z drzewa, drzewem cembrowanej.

f. Domku z drzewa gontami pokrytego, długości łokci 12, szerokości łokci 9 $\frac{1}{2}$, wysokości łokci 5.

g. Mieszkanie dla stróża szyćtem do parkanu frontowego z drzewa pobudowanego, pokrytego gontami.

h. Parkan wraz z bramą i furtką w słupy zakopane, balami wyłożonego, długości łokci 19, wysokości łokci 4.

i. Sztachet z furtką, długości łokci 30, wysokości łokci 3 $\frac{1}{2}$.

k. Gołębnika.

l. Domu na wapno.

ł. Piwnicy deskami ziemią nakryte

m. Kręgielni z lat.

n. Altanki z lat.

o. Podwórza brukowanego łokci kwadratowych 2784 $\frac{1}{2}$.

p. Ogrodu warzywnego i owocowego, łokci kwadratowych 2913.

Z gruntu pod tą nieruchomością będącego, opłaca się corocznie czynszu in recognitio-nem domini directi rs. 5 kop. 25.

Obszerniejsze opisanie, relacja biegłych pospół z taksą sądownie, w dniu 7 (19) Lutego i następnych dni 1866 r. sporządzone obejmują.

Po odbyciu w dniu 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 1512a w Warszawie, termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczony nieruchomości, na dzień 6 (18) Września 1866 r. godzinę 10 z rana, wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549, przed W-ym Dobrskim Sędzią delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych, przejrzyć można w Kancelarji Podpisarza Trybunału wydziału II i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 15,628 kop. 60, jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r.
Juljan Czajkowski, Patron.

Po odbyciu w dniu 6 (18) Września r. b. przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1512a w Warszawie, termin do ostatecznego przysądzenia takowej wyznaczony został na dzień 6 (18) Października 1866 r. godzinę 4 z południa, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przed W. Dobrskim Sędzią delegowanym.

Warszawa dnia 7 (19) Września 1866 r.
Juljan Czajkowski, Patron.

(N. D. 6084)

W moc wyroków Trybunału Radomskiego w Radomiu d. 1 (13) Maja i 19 Września (1 Października) 1862 r. zapadłych na powództwo Mieczysława i Antoniny z Boskich małżonków Węckowskich tudzież Jana Boskiego w Dobrach Ostrołęckim Okręgu Radomskim zamieszkałych, przedane zostały w d. 19 (31) Stycznia 1863 r. w drodze działów Dobra Ziemię Wistka w Okręgu Opoczyńskim położone. Z powodu że nabywca tych Dóbr Jan Boski warunków nabycia nie spełnił, przedsięwziętą jest relicytacja na koszt i ryzyko tegoż Boskiego. Dobra Wistka uregulowane są hypotecznie w $\frac{2}{3}$ częściach na Jana Boskiego, a w $\frac{1}{3}$ części na nieletniego Zygmunta Boskiego, którego opiekunem głównym do tego interesu jest Juljusz Boki w Dobrach dziedzicznych Bobrownikach Ok. Kozienickim, opiekunem zaś przydanym Bolesław Krasiński w dobrach własnych Janikowie Okręgu Opoczyńskim zamieszkały.

Relicytacja popierana jest przez podpisanego Patrona imieniem opieki nieletniego Zygmunta Boskiego z mocy uchwały Rady familijnej pod powagą Sądu Pokoju Okręgu Opoczyńskiego d. 31 Maja (12 Czerwca) r. b. wydanej. Dobra Wistka odległe od Radomia mil 4, od rzeki Pilicy mil 4, mają ogółem rozległości wólk 33 mórg 18, pretów 257, przecików 63, z której lasu wólk 6 mórg 20, pretów 198, przecików 50. Zabudowania ekonomiczne prawie wszystkie murowane. Propinacja wynosiła rubli sr. 90. Gleba ziemi żytnia.

Szacunek taksą wynaleziony wynosi rubli sr. 25,500 i od tej licytacja wywołana zostanie, a w braku licytantów od $\frac{2}{3}$ części tego szacunku. Obszerniejszy opis Dóbr i warunków sprzedaży odczytać można w kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu i u podpisanego Patrona. Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w d. 1 (13) Września r. b. o godzinie 10 z rana na audjencji Trybunału Radomskiego w Radomiu.

Radom d. 25 Lipca (6 Sierpnia) 1866 r.

Władysław Jawornicki Patron.

Po ogłoszeniu w dniu dzisiejszym warunków sprzedaży, termin do drugiego ogłoszenia i przygotowawczej licytacji oznaczony jest na d. 15 (27) Września r. b. godzinę 10 z rana.

Radom d. 1 (13) Września 1866 r.

Jawornicki Patron.

W dniu 15 (27) Września r. b. odbyto termin przygotowawczy sprzedaży; sprzedaż stanowiąca nastąpi w dniu 4 (16) Października r. b. o godzinie 10 z rana.

Radom d. 15 (27) Września 1866 r.

Jawornicki Patron.

(N. D. 6079). W dniu 20 Września (2 Października) r. b. o godzinie 10 z rana, meble jesionowe, zegar wiedeński, lampy, oksefity żelaznymi obręczami obite i t. p., zaś w dniu 21 Września (3 Października) r. b. o godzinie 10 z rana, meble jesionowe, lustro, kupa i t. p., jak również w dniu 23 Września

(5 Października) r. b. o godzinie 10 z rana, fortepian palisandrowy, bilard palisandrowy, meble machoniowe i t. p., wszystkie jako prawie w egzekucji sądowej zajęte na targu publicznym za Żelazną bramą w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

J. Szymanowski Komornik.

(N. D. 6066). Nieruchomość w Warszawie pod Nr. 937 i 8 przy ulicy Zatyki położoną, sprzedaną zostanie w drodze działów w dniu 26 Września (8 Października) 1866 r. o godzinie 4-jej z południa przed W. Garwolińskim Sędzią Delegowanym w Wydziale III. Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549, a to pod nader dogodnymi warunkami, albowiem znaczna część jej szacunku zostanie przy gruncie aż do pełnoletności dzielących się terazniejszych jej współwłaścicieli za procentem prawnym. Licytacja zacznie się od cyfry przez Trybunał obniżonej. Vadium wynosi rs. 750 w gotówznie

Wincenty Grobicki Mecenaz w Warszawie pod Nr. 2238 przy ulicy Nalewki zamieszkały.

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 6123)

Księgarnia Adama Karlsbad

przy ulicy Przejazd i róg Leszna

Przyjmuje prenumeratę na wszystkie pisma w kraju i zagranicą wychodzące i takowe codziennie wydawane będą, Czytelnia Polska i Francuzka przy teży księgarni ciągle najnowsze i dziełami pomnożoną zostaje Abonnement bez zastawu.

(N. D. 5641).

NOWOŚĆ

DLA

PP. JEOMETROW, INŻENJERÓW I PRZEDSIĘBIERCÓW

robot technicznych.

Mam honor donieść JW. Panom, że w Zakładzie moim mechanicznym wyrabia **powierzchniki** czyli **planimetry** Amstela, służące do obliczenia powierzchni z planów, na jakąkolwiek skale zdjętych.

Jest to narzędzie najprostrze konstrukcji z dotychczas znanych, nader dogodny w użyciu, daje wypadki tak dalece dokładne, jakich żaden technik możnana i trawiącą tyle czasu pracą, przy zamianie figur i t. p. dotychczas nie był w stanie osiągnąć, przy niejkiej wprawie śmiało zapewnić mogą, iż $\frac{1}{4}$ czasu innymi sposobami na obliczanie tegoż samego zużytego przysparza się.

O niewątpliwiej dokładności wyżej wymienionych planimetrów, kaźden w moim zakładzie przekonać się może i chętnie kaźdemu sposob użycia objaśnię.

Mieszkającym na prowincji lub w cesarstwie, dołączam opis i sposób użycia tegoż powierzchnika, bardzo zrozumiale wyłożony. Magazyn przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 388 wprost ulicy Czystej i Europejskiego hotelu.

Fabryka przy ulicy Tamka Nr. 2846 w domu własnym.

Gustaw Gerlach,

(7778)

Mechanik i Optyk.

(N. D. 6028) Pod Nr. 1116, róg Walicowa i Krochmalnej, jest do sprzedania **dużo szopa drewniana** z 10-ma oknami, zdatna na magazyn lub warsztat.

Mający chęć kupna, raczą się zgłosić na miejsce. (15493)

(N. D. 6124) Sprostowanie:

W numerze 215 Dziennika Warszawskiego, z dnia 18 (30) Września r. b., w Dodatku do tegoż Numeru na czwartej stronicy, to jest: na 2100. w szpalcie czwartej, w obwieszczeniu subhastacyjnym, podanem przez Pisarza Trybunału Lubelskiego, zaszła pomyłka drukarska, co do tytułu tego obwieszczenia, wydrukowano Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Kaliszu, a powinien być właściwy, Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Lubelskiej w Lublinie, i w wierszu jedenastym od góry, po wyrazie hypotecznie, wydrukowano obciążonej, lecz czytać należy zabezpieczonej, —które to pomyłki prostują się.